

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Malaysias regering, å andra sidan

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Malaysias regering, å andra sidan, och att riksdagen antar en lag för att sätta i kraft de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Avtalet om partnerskap och samarbete undertecknades i Bryssel i december 2022.

Avtalet med Malaysia är ett blandat avtal som innehåller både bestämmelser som hör till medlemsstaternas behörighet och bestämmelser som hör till Europeiska unionens behörighet. Det är fråga om det första bilaterala avtalet mellan EU och Malaysia.

Avtalet syftar till att övergripande öka samarbetet mellan EU och Malaysia. Genom avtalet stärks samarbetet inom flera sektorer, bland annat mänskliga rättigheter, förhindrande av spridning av massförstörelsevapen, bekämpning av terrorism, korruption och organiserad brottslighet, migration, miljö, energi, klimatförändringar, transporter, vetenskap och teknik, sysselsättning och socialpolitik, utbildning, jordbruk och kultur. Avtalet innehåller också bestämmelser om skydd av EU:s ekonomiska intressen. I avtalet finns det därutöver ett viktigt avsnitt om handelssamarbete.

Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månad som följer på den dag då den senare parten till den andra parten har anmält att de rättsliga förfaranden som är nödvändiga för ikraftträdandet har slutförts. I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Lagen avses träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Beredning	3
2 Avtalets målsättning	5
3 De viktigaste förslagen.....	5
4 Propositionens konsekvenser.....	6
5 Remissvar	6
6 Bestämmelserna i avtalet och deras förhållande till lagstiftningen i Finland.....	7
7 Ikraftträdande	14
8 Bifall av Ålands lagting.....	14
9 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning	15
9.1 Behovet av riksdagens samtycke.....	15
9.2 Behandlingsordning.....	17
LAGFÖRSLAG.....	18
Lag om ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Malaysias regering, å andra sidan	18
AVTALSTEXT	19

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Malaysia är en central partner för EU i Sydostasien. I internationella frågor är EU och Malaysia ofta likasinnade, och liksom EU stöder Malaysia såväl ett regelbaserat internationellt system som frihandel. Av de länder som ingår i den sydostasiatiska samarbetsorganisationen Asean är Malaysia EU:s tredje största handelspartner. EU är Malaysias fjärde största handelspartner. Under de senaste åren har den sammanlagda årliga volymen av handeln med varor och tjänster mellan EU-länderna och Malaysia ökat. År 2022 var den cirka 58 miljarder euro. Handeln har visat ett underskott för EU. Enligt den senaste statistiken från 2021 uppgick direktinvesteringarna mellan EU och Malaysia till cirka 47 miljarder euro. Handelsutbytet mellan Finland och Malaysia har utvecklats positivt och uppgick till cirka 676 miljoner euro år 2022. Uppskattningsvis 30–40 finländska företag har verksamhet i Malaysia.

Avtalet om partnerskap och samarbete är det första bilaterala avtalet mellan EU och Malaysia. Avtalsförhållandet mellan Malaysia och EU grundar sig för närvarande på samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och medlemmarna i Sydostasiatiska nationernas förbund (Asean), som trädde i kraft 1980. Ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan EU och dess medlemsstater, å ena sidan, och Malaysia, å andra sidan, utvidgar i hög grad parternas möjligheter att samarbeta. Genom avtalet ersätts den rättsliga ram som det tidigare avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Asean utgör. EU har ett motsvarande avtal med fem andra länder i Asean, nämligen Indonesien, Filippinerna, Vietnam, Singapore och Thailand. Avtalen med Singapore och Thailand har ännu inte trätt i kraft.

Finland och Malaysia har ingått fem bilaterala avtal. Dessa är avtalet mellan Finland och Malaysia om lufttrafiken mellan de båda ländernas territorier samt om transitotrafiken över dem (FördrS 28/2006), överenskommelsen om skydd för investeringar (FördrS 78 och 79/1987), avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 15 och 16/1986), avtalet om ekonomiskt och tekniskt samarbete (FördrS 14/1982) och överenskommelsen om visumfrihet (FördrS 29/1960). De bilaterala avtalen fokuserar på enskilda teman, medan ramavtalet mellan EU och Malaysia om partnerskap och samarbete skapar ramar för ett bredare samarbete.

Utöver avtalet om partnerskap och samarbete har EU och Malaysia förhandlat om ett frihandelsavtal. För närvarande är förhandlingarna avbrutna.

1.2 Beredning

Beredningen av avtalet

I november 2004 bemyndigade Europeiska unionens råd kommissionen att förhandla fram ett ramavtal om partnerskap och samarbete med Malaysia och fem andra länder i Asean. Förhandlingarna med Malaysia inleddes i februari 2011. De slutfördes i december 2015 och parterna paraferade avtalet om partnerskap och samarbete i Malaysia i april 2016. Efter det att förhandlingarna hade slutförts förde man ytterligare diskussioner om avtalets karaktär och om temporär tillämpning av avtalet. Europeiska unionens råd fattade beslut om undertecknande av avtalet den 13 oktober 2022, och det undertecknades i december samma år i Bryssel. I EU

förbereddes förhandlingarna i rådets arbetsgrupper. Avtalet ska ännu godkännas i varje medlemsstat, i EU och i Malaysia.

Beredningen på nationell nivå

Utrikesministeriet har berett ingåendet av avtalet om partnerskap och samarbete tillsammans med andra sektorministerier. Vid förhandlingarna understödde statsrådet att relationerna mellan EU och länderna i Sydostasien utvecklas på bred bas och att avtalet om partnerskap och samarbete ingås. Statsrådet understödde särskilt ambitiösa formuleringar om mänskliga rättigheter, Internationella brottmålsdomstolen (ICC), handeldvapen och lätta vapen (SALW), kampen mot terrorism samt förhindrande av spridning av massförstörelsevapen. Statsrådet ansåg också att det är viktigt att ta in en förhandlings- och sanktionsmekanism i avtalet i enlighet med EU:s allmänna riktlinjer.

Riksdagen har informerats om avtalsförhandlingarna i enlighet med 96 och 97 § i grundlagen (Statsrådets utredning (EU) USP 30/2004 rd/16.11.2004 (på finska), U-skrivelse U 48/2014 rd/5.3.2015 och kompletterande U-skrivelse UK 21/2016 rd/30.6.2016 (på finska)). Stora utskottet och utrikesutskottet har inte haft något att anmärka på i fråga om statsrådets riktlinjer för förhandlingarna om ett ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Malaysia, å andra sidan.

I oktober 2022 begärde utrikesministeriet utlåtande av Ålands landskapsregering om undertecknande av avtalet och om huruvida avtalet innehåller bestämmelser som hör till landskapet Ålands behörighet. Landskapsregeringen konstaterade i sitt svar att den inte motsätter sig ett undertecknande av avtalet. Vidare påpekade landskapsregeringen att avtalet innehåller vissa bestämmelser som hör till landskapets behörighet och att ikraftsättande av avtalet på Åland därför förutsätter bifall av Ålands lagting.

I oktober 2022 begärde utrikesministeriet utlåtande av jord- och skogsbruksministeriet, inrikesministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet, justitieministeriet, miljöministeriet, försvarsministeriet, kommunikationsministeriet och statsrådets kansli om avtalet och om hur ändamålsenligt det är att underteckna det. De ministerier som svarade på begäran om utlåtande konstaterade att de inte har något att anmärka på när det gäller undertecknande av avtalet.

Republikens president beviljade den 11 november 2022 utifrån statsrådets allmänna sammanträdes förslag till avgörande fullmakt att underteckna avtalet på Finlands vägnar.

Regeringens proposition har beretts vid utrikesministeriet. Regeringspropositionen har sänts på remiss till social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, kommunikationsministeriet, justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, finansministeriet, inrikesministeriet, miljöministeriet, försvarsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, statsrådets kansli och Ålands landskapsregering. I avsnitt 5 redogörs för remissutlåtandena.

De inkomna utlåtandena och övriga beredningshandlingar som gäller regeringspropositionen finns i den offentliga webbtjänsten på adressen <https://valtioneuvosto.fi/sv/projekt> och har identifieringskod UM019:00/2022.

2 Avtalets målsättning

Syftet med ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan EU och dess medlemsstater, å ena sidan, och Malaysia, å andra sidan, är att främja ett omfattande samarbete mellan parterna. Målsättningen för avtalet är att främja samarbetet för att stödja de värderingar som de delar, såsom de mänskliga rättigheterna samt internationell stabilitet, rätt och säkerhet. Dessutom stärker avtalet EU:s ställning i Sydostasien och underlättar utvecklandet av det regionala och globala samarbetet mellan EU och Malaysia.

I avtalet behandlas flera samarbetsområden på ett allmänt plan. EU och Malaysia bekräftar sitt engagemang i de demokratiska principerna, rättsstatsprincipen, principen om god samhällsstyrning, respekt för de mänskliga rättigheterna och främjande av internationell fred och säkerhet. Parterna bekräftar också sitt engagemang i främjande av hållbar utveckling och i samarbete för att möta de utmaningar som klimatförändringarna och globaliseringen för med sig.

Rättsligt samarbete och säkerhetssamarbete samt internationell fred och stabilitet är centrala målsättningar för avtalet. Parterna har som mål att öka både det bilaterala och det multilaterala samarbetet, att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet, att förebygga straffrihet för de allvarligaste brotten och att samarbeta i fråga om narkotika. I avtalet avtalas dessutom om samarbete kring vapenkontroll och nedrustning. I avtalet finns det också bestämmelser om inrättande av effektiva nationella system för exportkontroll.

Genom avtalet strävar man dessutom efter att öka handeln mellan parterna, stödja handelsförutsättningarna och utveckla det multilaterala handelssystemet. Parterna har som mål att främja ett frihandelsavtal mellan EU och Malaysia, och de är dessutom överens om att föra dialog om handel och investeringar och att samarbeta för att förbättra små och medelstora företags konkurrenskraft.

Genom avtalet strävar man efter att hantera migrationsströmmar, att möjliggöra en mekanism för dialog mellan parterna samt att inleda annat samarbete bland annat i fråga om migrationens bakomliggande orsaker, smuggling och människohandel samt gränssäkerheten. Parterna förbinder sig att återta de egna medborgare som inte har uppehållsrätt på den andra partens territorium.

De övriga samarbetsåtagandena i avtalet gäller turism, beskattning, informationssamhället, it-säkerhet, det audiovisuella området och medier samt vetenskap och teknik, där målsättningen inom alla dessa områden är ökat samarbete på allmän nivå. Det avtalas också om motsvarande samarbetssträvanden på allmän nivå i fråga om energi, transporter, utbildning och kultur, miljöfrågor, jordbruk, boskapsskötsel och fiske, hälso- och sjukvård, sysselsättning och socialpolitik, statistik, offentlig förvaltning och katastrofhantering. Dessutom har parterna som gemensamt mål att främja dialogen med det civila samhället.

För att uppnå avtalets målsättningar är parterna överens om att inrätta en gemensam kommitté.

3 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att riksdagen godkänner ramavtalet. Propositionen innehåller också ett förslag till en så kallad blankettlag, genom vilken de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft.

4 Propositionens konsekvenser

Syftet med avtalet om partnerskap och samarbete är att intensifiera dialogen mellan parterna och att öka samarbetet på flera områden. Malaysia är liksom EU en trogen förespråkare av ett internationellt regelbaserat system. Ett starkt samarbete kan anses främja också Finlands intressen och stödja vårt lands verksamhet i internationella sammanhang. Avtalet och samarbetet inom ramen för det bedöms öka EU:s och därigenom också Finlands synlighet och betydelse både i Malaysia och i övriga Sydostasien.

Ett tätare säkerhetssamarbete mellan EU och Malaysia främjar båda parternas inre säkerhet. Ur Finlands synvinkel har bland annat samarbetet kring bekämpning av terrorism och organiserad brottslighet samt vapenkontrollen positiva effekter. Parterna förbinder sig dessutom att stärka samarbetet i migrationsfrågor, vilket får positiva konsekvenser också för Finlands säkerhet.

Avsnittet om handelssamarbete i avtalet om partnerskap och samarbete skapar en ram för ökad handel mellan EU och Malaysia och för bättre handelsförutsättningar och ett bättre multilateralt handelssystem. Avtalet innehåller också bestämmelser om samarbete kring god förvaltning, beskattning och finansiell tillsyn. Sålunda bedöms det att avtalet när det träder i kraft får gynnsamma, om än inte direkta, konsekvenser för Finlands ekonomi och de finländska företagens verksamhet. Avtalet får inga direkta konsekvenser för statsfinanserna.

Avtalet får inga direkta konsekvenser för miljön. Indirekt kan det dock anses främja de miljöpolitiska målen. Parterna åtar sig att främja alla aspekter av hållbar utveckling och att samarbeta för att ta itu med klimatförändringen. Även det samarbete i multilaterala forum som skrivits in i avtalet främjar gemensamma utvecklings- och klimatmål.

Avtalet påverkar inte myndigheternas verksamhet direkt. De uppgifter som föranleds av den genom avtalet inrättade gemensamma kommitténs sammanträden kan i enlighet med normal praxis skötas med nuvarande personal.

5 Remissvar

Merparten av de ministerier som besvarade begäran om utlåtande meddelade att de inte har något att yttra i ärendet. Undervisnings- och kulturministeriet ställde sig positivt till regeringspropositionen och konstaterade att den ligger i linje med Finlands nationella mål. Ministeriet ansåg att främjandet av utbildnings- och forskningssamarbetet mellan EU och Malaysia har beaktats väl i propositionen. Dessutom ansåg ministeriet det vara bra att man genom avtalet strävar efter att med hjälp av redan befintliga program och åtgärder hitta balans i stödjandet av rörligheten.

Ålands landskapsregering hänvisade i sitt utlåtande till ett utlåtande som den avgett i oktober 2022 där den påpekat att avtalet innehåller vissa bestämmelser som hör till landskapets behörighet och att ikraftsättande av avtalet på Åland därför förutsätter bifall av Ålands lagting. Landskapsregeringen påpekade dessutom att den utgår från att Ålands ställning beaktats i behövlig utsträckning redan under avtalsförhandlingarna i de fall där avtalsbestämmelserna hör till EU:s exklusiva behörighet.

Remissvaren har inte gett anledning att ändra regeringens proposition i den fortsatta beredningen.

6 Bestämmelserna i avtalet och deras förhållande till lagstiftningen i Finland

Avtal

INGRESS

I ingressen till avtalet om partnerskap och samarbete bekräftar parterna den vikt som de fäster vid respekten för de demokratiska principerna och de mänskliga rättigheterna och vid principerna om rättsstaten och god samhällsstyrning. Parterna bekräftar sitt engagemang för att främja hållbar utveckling och internationellt erkända arbetsnormer och sociala normer samt sin önskan att öka samarbetet för att främja hållbar social och ekonomisk utveckling. I ingressen uttrycks också parternas önskan att intensifiera samarbetet i kampen mot terrorism, icke-spridning av massförstörelsevapen och olaglig vapenhandel. Parterna framhäver också vikten av att stärka samarbetet kring migrationsfrågor.

AVDELNING I: SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1. Grundval för samarbetet. I artikel 1.1 fastställs det att respekten för de demokratiska principerna, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna ligger till grund för parternas inrikes- och utrikespolitik och utgör en väsentlig del av avtalet om partnerskap och samarbete. Parterna bekräftar sina gemensamma värden och förbinder sig till värderingarna i Förenta nationernas stadga och till att främja hållbar utveckling. Det fastställs att samarbetet grundar sig på principerna om dialog, ömsesidig respekt, jämlikt partnerskap, samförstånd och respekt för internationell rätt. Parterna är överens om att samarbetet inom ramen för avtalet ska ske i enlighet med deras respektive lagar och andra författningar och politik.

Bestämmelserna i artikel 1.1 ska i enlighet med vad som närmare anges i avsnitt 9.1 *Behovet av riksdagens samtycke* anses höra till området för lagstiftningen.

Artikel 2. Mål för samarbetet. I artikeln fastställs att målen för avtalet är att stärka partnerskapet mellan parterna och att fördjupa och utöka samarbetet i enlighet med gemensamma värden och principer.

AVDELNING II: BILATERALT, REGIONALT OCH INTERNATIONELLT SAMARBETE

Artikel 3. Samarbete i regionala och internationella forum och organisationer. Parterna förbinder sig att samarbeta inom ramen för FN, dialogen mellan EU och Asean, Aseans regionala forum, Asien–Europa-mötet (Asem), FN:s konferens för handel och utveckling samt Världshandelsorganisationen (WTO). Dessutom fastställs det i artikeln att parterna inom de delområden som omfattas av avtalet ska främja samarbetet mellan tankesmedjor, akademiker, organisationer och medier.

Artikel 4. Regionalt och bilateralt samarbete. I artikeln fastställs det att parterna efter gemensam överenskommelse också kan samarbeta genom verksamhet på regional nivå eller genom en kombination av de båda handlingsramarna på vart och ett av de områden för dialog och samarbete som omfattas av avtalet. I samarbetet framhävs frågor som rör EU:s samarbete med Malaysia och strävan ska vara att säkerställa överensstämmelse med annan verksamhet.

AVDELNING III: SAMARBETE OM INTERNATIONELL FRED, SÄKERHET OCH STABILITET

Artikel 5. Bekämpning av terrorism. Parterna enas om att i samarbetet i kampen mot terrorism respektera principerna i Förenta nationernas stadga, rättsstatsprincipen och internationell rätt. Samarbetet omfattar genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner och relevanta FN-resolutioner samt relevanta internationella konventioner och instrument, utbyte av information och synpunkter, fördjupat samarbete i kampen mot finansiering av terrorism, främjande av samarbetet mellan FN:s medlemsstater, utökat samarbete mellan EU och Asean och inom ramen för Asem samt utbyte av åsikter om bästa praxis i fråga om förebyggande och bekämpning av terrorism.

Artikel 6. Allvarliga brott som angår hela det internationella samfundet. Parterna bekräftar att allvarliga brott som angår hela det internationella samfundet inte får förbli ostraffade. Parterna erkänner de internationella brottmålsdomstolarnas roll när det gäller att främja internationell fred och rättvisa och framhäver samarbetet med dessa domstolar. Parterna är dessutom överens om att samarbeta för att främja universaliteten för Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen.

Artikel 7. Massförstörelsevapen. I artikel 7.1 konstaterar parterna att spridningen av massförstörelsevapen är ett av de allvarligaste hoten mot internationell säkerhet och är överens om samarbete och deltagande i bekämpningen av spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen genom att iakttä och fullgöra sina internationella skyldigheter. Parterna anser att denna bestämmelse utgör en väsentlig del av avtalet. Samarbetet ska omfatta undertecknande och ratifikation av eller anslutning till internationella instrument avseende massförstörelsevapen och främjande av allmän efterlevnad av dem, inrättande och utveckling av nationell exportkontroll, främjande av universellt antagande och genomförande av multilaterala fördrag samt regelbunden politisk dialog. I artikel 7.2 avtalas om att båda parterna inför effektiv nationell exportkontroll med sanktioner. I artikeln fastställs det att genomförandet av exportkontroller inte bör hindra fredligt internationellt arbete och att argumentet fredlig användning inte bör utnyttjas som täckmantel för spridning av vapen.

Artikel 7.1, som fastställs som en väsentlig del av avtalet, hör till området för lagstiftningen i enlighet med vad som beskrivs närmare i avsnitt 9.1 *Behovet av riksdagens samtycke*.

På unionsnivå har rådet med avseende på kontrollen av produkter med dubbla användningsområden utfärdat förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden. Nationella bestämmelser om exportkontrollsystemet finns i lagen om kontroll av export av produkter med dubbel användning (562/1996) och i lagen om export av försvarsmateriel (282/2012). Artikel 7.2 hör delvis till området för lagstiftningen.

Artikel 8. Konventionella vapen. Parterna inser betydelsen av inhemska kontrollsystem för överföring av konventionella vapen och vikten av att tillämpa kontrollerna på ett ansvarsfullt sätt samt att vapen innebär ett hot mot freden och den internationella säkerheten. Parterna är överens om att följa och verkställa sina internationella åtaganden om olaglig handel med vapen samt förbinda sig till dialog i detta avseende. Parterna är också överens om att samarbeta för att säkerställa ansvarsfull överföring av konventionella vapen och bekämpa olaglig handel.

Artikel 9. Moderation. Parterna är överens om att samarbeta i syfte att främja moderation i dialoger och framhäver värdet av moderation i regionala och internationella forum.

AVDELNING IV: SAMARBETE NÄR DET GÄLLER HANDEL OCH INVESTERINGAR

Artikel 10. Allmänna principer. Parterna är överens om att föra dialog om frågor som gäller handel och investeringar och om samarbete på området handel och investeringar bland annat genom att eftersträva ett frihandelsavtal mellan sig.

Artikel 11. Sanitära och fytosanitära frågor. Parterna är överens om att samarbeta i sanitära och fytosanitära frågor. Parterna ska diskutera, utbyta information och sträva efter ett samarbete för kapacitetsuppbyggnad.

Artikel 12. Tekniska handelshinder. Parterna åtar sig att främja användningen av internationella standarder och samarbeta och utbyta information om standarder, tekniska föreskrifter samt förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

Artikel 13. Tull. Parterna är överens om att sträva efter att förbättra skyddet för och säkerheten i internationell handel, utbyta erfarenheter i detta syfte och utreda möjligheterna när det gäller att bland annat utveckling av tullsamarbetet och förenkling av tullförfarandena.

Artikel 14. Investeringar. Parterna är överens om att främja ett ökat investeringsflöde och förbättra samarbetet kring investeringar.

Artikel 15. Konkurrenspolitik. Parterna är överens om att främja tillämpningen av konkurrensregler och därtill hörande samarbete.

Artikel 16. Tjänster. Parterna är överens om en dialog för att öka handeln med tjänster, främja marknadstillträde och e-handel samt förbättra tillträdet till kapitalkällor och teknik.

Artikel 17. Immateriella rättigheter. Parterna förbinder sig att vidta åtgärder för att skydda immateriella rättigheter och säkerställa efterlevnaden av immateriella rättigheter i enlighet med internationella normer. Parterna är överens om samarbete och utbyte av information och erfarenheter bland annat i fråga om användningen av immateriella rättigheter och tillsynen över att de efterlevs.

AVDELNING V: SAMARBETE OM RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH SÄKERHET

Artikel 18. Rättsstaten och rättsligt samarbete. Parterna är överens om att samarbeta i syfte att stärka rättsstatsprincipen och relevanta institutioner. Det rättsliga samarbetet mellan parterna inbegriper också utbyte av information om rättssystem och lagstiftning.

Artikel 19. Skydd av personuppgifter. Parterna är överens om att utbyta åsikter och dela med sig av kunskap i syfte att främja en hög skyddsnivå för personuppgifter i enlighet med alla tillämpliga standarder.

Avtalets bestämmelser om skyddsnivån för personuppgifter skapar inga juridiska garantier för skyddet av personuppgifter. Detta ska särskilt ses till när personuppgifter överförs till tredjeländer på det sätt som förutsätts i EU:s dataskyddslagstiftning och i Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (FördrS 35 och 36/1992, ”ETS nr 108”).

Artikel 20. Migration. Parterna bekräftar vikten av att hantera migrationsströmmar mellan sina territorier och avtalar om möjligheten att upprätta en dialog där alla migrationsrelaterade frågor av ömsesidigt intresse tas upp. Det fastställs att samarbetet mellan parterna grundar sig på behovsbedömning och samråd med varandra. I artikel 20.3 avtalar parterna om att på begäran och utan ytterligare formaliteter än resehandlingar och något annat som styrker medborgarskap

återta sina medborgare som olagligen uppehåller sig på den andra partens territorium. I artikel 20.4 förbinder sig parterna att utan dröjsmål förse sina medborgare med lämpliga resehandlingar så att artikel 20.3 kan tillämpas. I artikeln fastställs också att det finns möjlighet att föra förhandlingar om ett återtagandeavtal mellan EU och Malaysia, om någondera parten anser det behövligt.

Enligt 9 § 3 mom. i grundlagen får finska medborgare inte hindras att resa in i landet. Enligt grundlagens 9 § 4 mom. regleras rätten för utlänningar att resa in i Finland och att vistas i landet genom lag och en utlänning får inte utvisas, utlämnas eller återsändas, om han eller hon till följd härav riskerar dödsstraff, tortyr eller någon annan behandling som kränker människovärdet. Bestämmelser om handlingar som utfärdas för styrkande av rätten att resa finns i passlagen (671/2006) och bestämmelser om utfärdande av identitetskort finns i lagen om identitetskort (663/2016). Artikel 20.3 och 20.4 hör till området för lagstiftningen.

Artikel 21. Konsulärt skydd. I artikeln samtycker Malaysia till att de diplomatiska och konsulära myndigheterna i en representerad medlemsstat ska erbjuda skydd, på samma villkor som för medborgare från den medlemsstaten, till en medborgare i en medlemsstat som inte har någon ständig representation i Malaysia som faktiskt är i stånd att i ett givet fall tillhandahålla konsulärt skydd.

Artikel 22. Olaglig narkotika. Parterna är överens om att samarbeta för att minska de negativa följderna av tillgången på, handeln med och efterfrågan på olaglig narkotika samt narkotikamissbruk och att på ett bättre sätt förebygga avledning av narkotikaprekursorer. I former för samarbete som avtalas separat beaktas tillämpliga internationella konventioner och FN:s förklaringar. Parterna är också överens om att utbyta sakkunskap.

Artikel 23. Organiserad brottslighet och korruption. Parterna är överens om att samarbeta för att bekämpa organiserad brottslighet, ekonomisk och finansiell brottslighet och korruption till exempel genom att genomföra tillämpliga internationella instrument i vilka de är parter.

Artikel 24. Penningtvätt och finansiering av terrorism. Parterna erkänner behovet av samarbete för att förebygga finansiering av terrorism och penningtvätt. Samarbetet möjliggör utbyte av relevanta upplysningar inom ramen för parternas respektive lagar och andra författningar. Samarbetet ska också utvidgas i form av kapacitetsuppbyggnad, till exempel genom utbyte av god praxis och utbildning, enligt överenskommelse mellan parterna.

AVDELNING VI: SAMARBETE PÅ ANDRA OMRÅDEN

Artikel 25. Mänskliga rättigheter. Parterna är överens om att samarbeta för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna inom särskilt överenskomna områden.

Artikel 26. Finansiella tjänster. Parterna är överens om att stärka samarbetet inom den finansiella sektorn och inser betydelsen av kapacitetsuppbyggnad.

Artikel 27. Dialog om den ekonomiska politiken. Parterna är överens om att utbyta information om och erfarenheter vad gäller ekonomisk utveckling och ekonomisk politik som förs inom ramen för regionalt ekonomiskt samarbete.

Artikel 28. God förvaltning på skatteområdet. Parterna är överens om att stärka samarbetet på skatteområdet och åtar sig att följa principerna om god förvaltning på skatteområdet.

Artikel 29. Industripolitik samt små och medelstora företag. Parterna konstaterar att de ska främja det industripolitiska samarbetet på områden som bedöms lämpliga i syfte att förbättra konkurrenskraften för små och medelstora företag. Samarbetet kan bland annat omfatta utbyte av information och erfarenheter, främjande av kontakter mellan ekonomiska aktörer och underlättande av verksamheten samt främjande av företags sociala ansvar.

Artikel 30. Turism. Parterna är överens om att sträva efter att förbättra informationsutbytet och fastställa bästa praxis i syfte att sörja för en balanserad och hållbar utveckling av turismen samt att utveckla samarbetet för att skydda naturen och kulturarvet.

Artikel 31. Informationssamhället. Parterna är överens om att utbyta synpunkter om informations- och kommunikationsteknikfrågor i syfte att främja den ekonomiska utvecklingen. Utöver dialog och utbyte av bästa praxis kan samarbetet också omfatta främjande av forskningssamarbete.

Artikel 32. It-säkerhet. Parterna är överens om att samarbeta kring it-säkerhet genom informationsutbyte i överensstämmelse med sin lagstiftning och internationella förpliktelser i fråga om mänskliga rättigheter.

Artikel 33. Det audiovisuella området och medier. Parterna är överens om dialog i syfte att främja samarbete mellan aktörer på det audiovisuella området och medieområdet.

AVDELNING VII: SAMARBETE OM VETENSKAP, TEKNIK OCH INNOVATION

Artikel 34. Vetenskap, teknik och innovation. Parterna är överens om att utveckla samarbetet inom vetenskap, teknik och innovation i överensstämmelse med parternas respektive lagar och andra författningar och på grundval av ömsesidighet. Tillsammans säkerställs ett tillräckligt skydd av immateriell äganderätt. Som möjliga samarbetsområden nämns bland annat bioteknik, it-säkerhet, rymdteknik och förnybar energi. Som möjliga samarbetsformer nämns informationsutbyte, främjande av strategiskt forskningspartnerskap samt stöd till forskarutbildning och forskarutbyte. Parterna ska främja deltagande från sina respektive högre utbildningsanstalter, forskningscentrum och produktionssektorer.

Artikel 35. Miljövänlig teknik. Parterna är överens om att samarbeta inom sektorn för miljövänlig teknik i syfte att underlätta införandet av miljövänlig teknik, främja kapacitetsuppbyggnad inom tekniksektorn på det sätt som parterna kommer överens om, främja information för allmänheten och främja och använda miljöteknik, miljöprodukter och miljötjänster. Samarbetet kan ske till exempel i form av dialog, informationsutbyte, seminarier och workshoppar.

Artikel 36. Energi. Parterna är överens om att sträva efter att förbättra samarbetet inom energisektorn i syfte att diversifiera energiförsörjningen och utveckla nya former av energi, främja energieffektivitet och överföring av teknik som syftar till hållbar energiproduktion och energianvändning, förbättra samarbetet i samband med anpassning till klimatförändringar samt utveckla kapacitetsuppbyggnad och underlätta investeringar inom energiområdet. Parterna är överens om att främja kontakter och, när så är lämpligt, gemensam forskning i båda parter intresse och anser det vara viktigt att ta upp frågan om sambandet mellan tillgång till energitjänster till ett överkomligt pris och hållbar utveckling.

Artikel 37. Transporter. Parterna är överens om att samarbeta inom områden av ömsesidigt intresse, inbegripet alla transportsätt och möjligheter till sammankoppling samt underlättande av gods- och persontransporter. Inom luftfartssektorn syftar samarbetet till att främja bland

annat teknisk konvergens och konvergens i lagstiftningen, minskade utsläpp av växthusgaser och att utveckla ekonomiska förbindelser. Inom sjötransportsektorn syftar samarbetet till att främja bland annat dialog och utbyte av synpunkter.

Artikel 38. Utbildning och kultur. Parterna är överens om att främja utbildning och kulturellt samarbete, kulturellt utbyte, personliga kontakter och genomförande av åtgärder inom högre utbildning och åtgärder som främjar forskares rörlighet och utbildning. Parterna är också överens om att samråda och samarbeta i internationella forum och att främja principerna i FN:s organisation Unescos allmänna förklaring om kulturell mångfald.

Artikel 39. Miljö och naturresurser. Parterna bekräftar sitt åtagande att följa konventionen om biologisk mångfald, konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter samt resultaten från FN:s konferens om miljö och utveckling (1992) och senare toppmöten. Parterna är överens om att samarbeta med inriktning på att bevara och förbättra miljön i syfte att uppnå hållbar utveckling. Eventuella samarbetsområden är bland annat att öka miljömedvetenheten, ta itu med klimatförändringens utmaningar, stärka samarbetet avseende hållbar förvaltning av skogsresurser, bekämpa olaglig handel med vilda djur och växter, förbättra skyddet av havs- och kustmiljön och förbättra luftkvaliteten.

Artikel 40. Jordbruk, boskapsskötsel, fiske och landsbygdsutveckling. Parterna är överens om att uppmuntra till dialog inom jordbruk, djurhållning, fiske och landsbygdsutveckling. Parterna är också överens om att utbyta information om bland annat jordbrukspolitik, politik när det gäller djurskydd, växtförädlingskydd, utveckling av databaser, utbildning, hållbar havs- och fiskepolitik samt bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

Artikel 41. Hälso- och sjukvård. Parterna är överens om samarbete på hälso- och sjukvårdsområdet, i huvudsak med hjälp av informationsutbyte, utbyten, stipendie- och utbildningsprogram samt främjande av ett fullständigt och snabbt genomförande av internationella överenskommelser på hälsoområdet.

Artikel 42. Sysselsättning och socialpolitik. Parterna är överens om att stärka sitt samarbete på området sysselsättning och sociala frågor och att främja full och produktiv sysselsättning och anständigt arbete. Parterna bekräftar sitt åtagande att iaktta principerna i internationellt erkända grundläggande arbetsnormer och sociala normer. Samarbetet kan till exempel ske bland annat i form av särskilda program och projekt som parterna kommit överens om, eller i form av dialog, samarbete och initiativ på bilateral eller multilateral nivå.

Artikel 43. Statistik. Parterna är överens om att samarbeta för att främja kapacitetsuppbyggnad på statistikområdet samt harmonisering av statistiska metoder och statistisk praxis.

Artikel 44. Det civila samhället. I artikeln fastställs det att parterna inser det civila samhällets bidrag till stöd för samarbetet inom ramen för avtalet om partnerskap och samarbete och strävar efter dialog med det civila samhället.

Artikel 45. Offentlig förvaltning. Parterna är överens om att samarbeta för att stärka kapacitetsuppbyggnaden på området offentlig förvaltning bland annat genom utbyte av synpunkter om bästa praxis.

Artikel 46. Katastrofhantering. Parterna inser nödvändigheten av att minimera konsekvenserna av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor och bekräftar sitt åtagande att samarbeta avseende detta både bilateralt och multilateralt. Samarbetet kan ske till exempel genom utbyte av bästa praxis, kapacitetsuppbyggnad och informationsutbyte.

AVDELNING VIII: SAMARBETSFORMER

Artikel 47. Resurser för samarbete. Parterna är överens om att inom ramen för sin egen kapacitet avsätta skäligen resurser för att de mål som anges i avtalet ska uppnås.

Artikel 48. Finansiellt stöd och ekonomiska intressen. Parterna är överens om att genomföra finansiellt stöd från EU inom ramen för avtalet i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning. Parterna är också överens om att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som skadar ekonomiska intressen i enlighet med sina respektive lagar och regler.

Artikel 49. Immateriella rättigheter som härrör från samarbetsarrangemang. I artikeln fastställs det att immateriella rättigheter som härrör från samarbetsarrangemang inom ramen för detta avtal ska skyddas och efterlevnaden kontrolleras i enlighet med parternas lagar och tillämpliga internationella avtal.

AVDELNING IX INSTITUTIONELL RAM

Artikel 50. Gemensam kommitté. I artikeln enas parterna om inrättandet av en gemensam kommitté, sammanträdesfrekvensen och möjligheten att inrätta arbetsgrupper som rapporterar till den gemensamma kommittén. Dessutom avtalas det om kommitténs uppgifter, bland annat att övervaka genomförandet av avtalet, utfärda rekommendationer för hur målsättningarna för avtalet ska uppnås, avgöra tvister som uppstår i samband med tolkningen av avtalet samt utreda underlåtenhet att fullgöra skyldigheterna och samråda i syfte att finna en lösning i godo.

AVDELNING X SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 51. Utlämnande av information. I artikeln fastställs att innehållet i avtalet inte ska tolkas förutsätta att parterna måste tillhandahålla information vars röjande de anser skulle strida mot deras säkerhetsintressen eller upprätthållandet av den internationella säkerheten. Parterna förbinder sig att på lämpligt sätt skydda information som utbyts inom ramen för avtalet.

Artikel 52. Andra avtal. Enligt artikeln ska avtalet om partnerskap och samarbete inte påverka tillämpningen av åtaganden som respektive part gör gentemot tredjeländer och internationella organisationer. Därtill fastställs det att parterna får ingå särskilda avtal på de samarbetsområden som omfattas av avtalet om partnerskap och samarbete.

Artikel 53. Fullgörande av skyldigheter. I artikeln finns det bestämmelser om följderna av att skyldigheterna enligt avtalet inte fullgörs. Enligt artikeln får den part som anser att avtalet har överträtts vidta lämpliga åtgärder, om gemensamma kommittén inte kan nå en ömsesidigt godtagbar lösning. Med lämpliga åtgärder avses alla proportionerliga åtgärder som rekommenderas av gemensamma kommittén eller tillfälligt upphävande, helt eller delvis, av detta avtal. Som sådana överträdelser av avtalet som kräver brådskanie åtgärder betraktas underlåtenhet att fullgöra skyldigheterna enligt artiklarna 1.1 och 7.1.

Artikel 54. Underlättande. I artikeln avtalas det om att parterna i syfte att underlätta samarbetet inom ramen för avtalet ska bevilja tjänstemän och experter som deltar i genomförandet av samarbetet de hjälpmedel som de behöver.

Artikel 55. Territoriell tillämpning. I artikeln fastställs det att avtalet ska tillämpas, å ena sidan, på det territorium där fördragen om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens

funktionssätt tillämpas och i enlighet med de villkor som fastställs i de fördragen, och, å andra sidan, på Malaysias territorium.

Artikel 56. Definition av parterna. I artikeln fastställs det att med parterna i avtalet avses EU eller dess medlemsstater, eller EU och dess medlemsstater, i enlighet med deras respektive behörigheter, å ena sidan, och Malaysias regering, å andra sidan.

Artikel 57. Framtida utveckling och ändringar. I artikeln fastställs det att parterna skriftligen får lägga fram förslag om utvidgning av samarbetets omfattning eller om ändring av någon bestämmelse i avtalet. Utvidgning av samarbetet eller ändring av avtalet sker skriftligen genom lämpliga, gemensamt överenskomna instrument.

Artikel 58. Ikraftträdande och giltighetstid. I artikeln finns bestämmelser om tidpunkten för avtalets ikraftträdande, dess giltighetstid och förlängning samt om uppsägning av avtalet. Enligt artikeln är avtalet giltigt i fem år, varefter dess giltighetstid förlängs automatiskt med perioder om ytterligare ett år.

Artikel 59. Anmälan. I artikeln avtalas om att Europeiska unionens råds generalsekretariat och Malaysias utrikesministerium är de instanser till vilka anmälningar enligt artikel 58 om ikraftträdande och uppsägning av avtalet görs.

Artikel 60. Giltiga texter. I artikeln fastställs de språk på vilka avtalet har upprättats samt att språken är lika giltiga.

7 Ikraftträdande

Parterna godkänner avtalet i enlighet med sina respektive förfaranden. Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månad som följer på den dag då den senare parten till den andra parten har anmält att de rättsliga förfaranden som är nödvändiga för detta har slutförts.

Det föreslås att den lag som ingår i propositionen ska träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft, vid en tidpunkt som fastställs genom förordning av statsrådet.

Hittills har tolv EU-medlemsstater godkänt avtalet nationellt. Europeiska unionens råd fattar beslutet om ingående av avtalet på unionens vägnar, sannolikt efter det att alla dess medlemsstater först har meddelat att de nationella förfarandena har slutförts. Europaparlamentet har gett sitt godkännande till ingåendet av avtalet i juni 2023. Malaysia har ännu inte meddelat att landet har godkänt avtalet.

8 Bifall av Ålands lagting

Avtalet innehåller bestämmelser som enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör till Ålands lagstiftningsbehörighet. Bestämmelser om sådana områden som hör till Ålands lagstiftningsbehörighet finns åtminstone i artikel 29 (industripolitik samt små och medelstora företag), artikel 33 (det audiovisuella området och medier), artikel 37 (transporter), artikel 38 (utbildning och kultur), artikel 39 (miljö och naturresurser), artikel 40 (jordbruk, boskapsskötsel, fiske och landsbygdsutveckling), artikel 41 (hälso- och sjukvård) och artikel 43 (statistik).

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet, behöver bifall av Ålands lagting i enlighet med 59 § 1 mom. i självstyrelselagen inhämtas för författningen om sättande i kraft av avtalet.

9 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

9.1 Behovet av riksdagens samtycke

Behörighetsfördelningen mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater

Det ramavtal om partnerskap och samarbete som ingås mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Malaysia, å andra sidan, är till sin karaktär ett så kallat blandat avtal. Bestämmelserna i avtalet hör dels till medlemsstaternas, dels till unionens exklusiva behörighet eller till unionens och dess medlemsstaters delade behörighet. Enligt etablerad praxis godkänner riksdagen sådana avtal endast till den del de hör till Finlands behörighet (t.ex. GrUU 6/2001 rd, GrUU 31/2001 rd, GrUU 16/2004 rd och GrUU 24/2004 rd).

Behörighetsfördelningen i det aktuella avtalet är inte entydig, eftersom det handlar om ett avtal mellan EU och dess medlemsstater, å ena sidan, och en tredje stat, å andra sidan, där förpliktelserna i avtalet gäller samarbete som hänför sig såväl till EU som till dess medlemsstater. Behörighetsfördelningen anges inte heller i avtalsbestämmelserna.

Europeiska unionen kan anses ha exklusiv behörighet åtminstone när det gäller en del av bestämmelserna i artikel 10 (allmänna principer när det gäller samarbete om handel och investeringar), artikel 11 (sanitära och fytosanitära frågor), artikel 12 (tekniska handelshinder), artikel 13 (tull), artikel 14 (investeringar), artikel 15 (konkurrenspolitik), artikel 16 (tjänster) och artikel 17 (skydd av immateriella rättigheter). De övriga bestämmelserna i avtalet hör antingen till medlemsstaternas exklusiva behörighet eller till unionens och medlemsstaternas delade behörighet.

Avtalsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande bland annat för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis täcker riksdagens grundlagsenliga behörighet att godkänna internationella förpliktelser alla bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. Bestämmelserna i internationella förpliktelser ska hänföras till området för lagstiftningen 1) om bestämmelsen gäller utövande eller inskränkning av en grundläggande rättighet som är tryggad i grundlagen, 2) om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, 3) om det enligt grundlagen ska föreskrivas i lag om den sak som bestämmelsen avser eller 4) om det finns gällande bestämmelser i lag om den sak som bestämmelsen avser eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland ska föreskrivas om den i lag. Frågan påverkas inte av om en bestämmelse strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

I artikel 1.1 i ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan EU och dess medlemsstater, å ena sidan, och Malaysia, å andra sidan, fastställs det att respekten för de demokratiska principerna, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna, såsom de fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i internationella instrument om mänskliga rättigheter som är tillämpliga på parterna, utgör en väsentlig del av avtalet. Grundlagsutskottet har ansett (GrUU 45/2000 rd, GrUU 31/2001 rd) att generella och

manifestbetonade bestämmelser, där parterna bekräftar sina åtaganden att respektera de mänskliga rättigheterna, inte påverkar innehållet i Finlands internationella förpliktelser eller förpliktelsernas omfattning när det gäller de mänskliga rättigheterna. Grundlagsutskottet konstaterade dock i sitt utlåtande att bestämmelser av detta slag får en bindande verkan av en ny typ jämfört med tidigare när samråds- och sanktionsförfaranden ingår i avtalet. Därför ska avtalets bestämmelser om mänskliga rättigheter anses höra till området för lagstiftningen (se GrUU 31/2001 rd).

I artikeln om samråds- och sanktionsförfarandet i det ovannämnda avtal som behandlades i grundlagsutskottets utlåtande hade uttryckligen skrivits in att avbrytande av tillämpning av avtalet ska ses som en sista utväg att ta till när den ena parten har brutit mot avtalsbestämmelsen om mänskliga rättigheter eller bestämmelsen om demokratiska principer och rättsstatsprincipen som har fastställts som en väsentlig del av avtalet. I artikel 53.2 i det nu aktuella avtalet om partnerskap och samarbete finns bestämmelser om att en överträdelse av avtalet får leda till att den andra parten vidtar ”lämpliga åtgärder”, som även fastställs som tillfälligt upphävande, helt eller delvis, av avtalet. Dessutom bör det beaktas att enligt avtalet är överträdelse av avtalets väsentliga delar en sådan överträdelse av avtalet som kräver brådskande åtgärder. Därför kan det tolkas som att tillämpning av bestämmelserna i artikel 53 i avtalet kan leda till att artikel 1.1, som har fastställts som en väsentlig del av avtalet, får den nya typ av bindande verkan som grundlagsutskottet avser i sitt utlåtande (se GrUU 31/2001 rd). Av denna anledning ska bestämmelserna i artikel 1.1 anses höra till området för lagstiftningen.

Även avtalets artikel 7.1 om förhindrande av spridning av massförstörelsevapen har fastställts som en väsentlig del av avtalet. En överträdelse av denna bestämmelse gör det möjligt att tillämpa ett överträdelseförfarande i enlighet med artikel 53 i avtalet och att skyndsamt avbryta fullgörandet av de skyldigheter som följer av avtalet. Sålunda kan också denna bestämmelse med beaktande av motiveringarna ovan bedömas ha sådan bindande verkan som avses i grundlagsutskottets utlåtande GrUU 31/2001 rd. Av denna anledning ska artikel 7.1 anses höra till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 7.2 i avtalet ska parterna inrätta nationell exportkontroll, som inbegriper effektiva sanktioner mot överträdelser av exportkontrollen. Enligt 80 § i grundlagen ska bestämmelser som gäller individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag. Enligt 8 § i grundlagen ska straffbara handlingar och straffet för dem föreskrivas på lagnivå. Sålunda hör bestämmelsen om upprätthållande av nationell exportkontroll samt sanktioner till området för lagstiftningen. Bestämmelsen kräver dock inga nationella lagstiftningsåtgärder. Det har utfärdats nationella lagbestämmelser om exportkontroll i lagen om kontroll av export av produkter med dubbel användning (562/1996) och i lagen om export av försvarsmateriel (282/2012).

Enligt avtalets artikel 20.3 om migration är parterna skyldiga att återta sina medborgare som uppehåller sig olagligen på den andra partens territorium. Enligt artikel 20.4 förbinder sig parterna att utfärda lämpliga resehandlingar så att artikel 20.3 kan tillämpas. Enligt 9 § 3 mom. i grundlagen får finska medborgare inte hindras att resa in i landet. Enligt grundlagens 9 § 4 mom. regleras rätten för utlänningar att resa in i Finland och att vistas i landet genom lag och en utlänning får inte utvisas, utlämnas eller återsändas, om han eller hon till följd härav riskerar dödsstraff, tortyr eller någon annan behandling som kränker människovärdet. Bestämmelser om handlingar som utfärdas för styrkande av rätten att resa finns i passlagen (671/2006) och bestämmelser om utfärdande av identitetskort finns i lagen om identitetskort (663/2016). Artikel 20.3 och 20.4 i avtalet innehåller följaktligen bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. De nämnda bestämmelserna förutsätter inte några ändringar av lagstiftningen.

De övriga bestämmelserna i avtalet är främst generella förpliktelser som avser samarbete och som enligt etablerad praxis inte anses inverka på innehållet i eller omfattningen av Finlands internationella förpliktelser.

9.2 Behandlingsordning

Eftersom avtalet inte innehåller bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen, kan avtalet enligt regeringens uppfattning godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av avtalet godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm 1

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås det att riksdagen godkänner det i Bryssel den 14 december 2022 ingångna ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Malaysias regering, å andra sidan, till den del det hör till Finlands behörighet.

Kläm 2

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Malaysias regering, å andra sidan

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 14 december 2022 ingångna ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Malaysias regering, å andra sidan, ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 5 september 2024

Statsminister

Petteri Orpo

Utrikesminister Elina Valtonen

**RAMAVTAL OM PARTNERSKAP OCH SAMARBETE MELLAN EUROPE-ISKA
UNIONEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å ENA SIDAN, OCH MA-LAYSIAS
REGERING, Å ANDRA SIDAN**

EUROPEISKA UNIONEN (nedan kallad EU),

och

KONUNGARIKET BELGIEN,

REPUBLIKEN BULGARIEN,

REPUBLIKEN TJECKIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN ESTLAND,

IRLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

REPUBLIKEN KROATIEN,

REPUBLIKEN ITALIEN,

REPUBLIKEN CYPERN,

REPUBLIKEN LETTLAND,

REPUBLIKEN LITAUEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

UNGERN,

REPUBLIKEN MALTA,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN POLEN,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

RUMÄNIEN,

REPUBLIKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKEN SLOVAKIEN,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE,

Europeiska unionens medlemsstater, nedan kallade *medlemsstaterna*,

å ena sidan,

och

MALAYSIAS REGERING, nedan kallad *Malaysia*,

å andra sidan,

nedan var för sig kallade *parten* eller tillsammans *parterna*,

SOM BEAKTAR de vänskapsband som av tradition existerar mellan parterna och de nära historiska, politiska och ekonomiska band som förenar dem,

SOM LÄGGER särskild vikt vid att deras ömsesidiga förbindelser är av omfattande na-tur,

SOM BEAKTAR att detta avtal utgör en del av mer omfattande och sammanhängande förbindelser mellan parterna genom avtal i vilka båda är parter,

SOM INSER värdet av tolerans, acceptans och ömsesidig respekt i ett mångfasetterat internationellt samfund med stor mångfald, och som är medvetna om betydelsen av moderation,

SOM PÅ NYTT BEKRÄFTAR den vikt som parterna fäster vid respekt för demokratiska principer och mänskliga rättigheter såsom de fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, antagen av FN:s generalförsamling den 10 december 1948 och i andra relevanta internationella instrument som tillämpas av båda parter,

SOM PÅ NYTT BEKRÄFTAR den vikt som de fäster vid principerna om rättsstaten och god samhällsstyrning och sin önskan att främja ekonomiska och sociala framsteg för sina folk, med beaktande av principen om hållbar utveckling och miljöskydds krav,

SOM ÖNSKAR stärka samarbetet för internationell stabilitet, rättvisa och säkerhet som en grundläggande förutsättning för att främja hållbar social och ekonomisk utveckling, utrotande av fattigdom och främjande av 2030-agendan för hållbar utveckling som an-togs genom FN:s generalförsamlings resolution nr 70/1 av den 25 september 2015,

SOM BETRAKTAR terrorism som ett hot mot den globala säkerheten och ÖNSKAR intensifiera dialogen och samarbetet i kampen mot terrorism, i enlighet med FN:s säkerhetsråds relevanta instrument, särskilt FN:s säkerhetsråds resolution 1373 (2001),

SOM UTTRYCKER sitt engagemang för att förebygga och bekämpa alla former av terrorism och upprätta effektiva internationella instrument för att utrota terrorismen,

SOM INSER att alla åtgärder som vidtas för att bekämpa terrorism måste vara förenliga med parternas skyldigheter enligt internationell rätt, särskilt internationell människorättslagstiftning och humanitär rätt,

SOM PÅ NYTT BEKRÄFTAR att grova brott som angår det internationella samfundet inte får förbli ostraffade och som betraktar de internationella brottmålsdomstolarna, däribland Internationella brottmålsdomstolen, som viktiga framsteg för internationell fred och rättvisa,

SOM DELAR uppfattningen att spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen utgör ett allvarligt hot mot internationell fred och säkerhet och önskar stärka dialogen och samarbetet på detta område,

SOM INSER att okontrollerade förflyttningar av konventionella vapen utgör ett hot mot internationell och regional fred, säkerhet och stabilitet, och som inser behovet av att samarbeta för att säkerställa ansvarsfull överföring av konventionella vapen och för att ta itu med den olagliga handeln med handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till dessa,

SOM INSER betydelsen av samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Indonesien, Malaysia, Filippinerna, Singapore och Thailand – medlemsländer i Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) undertecknat i Kuala Lumpur den 7 mars 1980, samt efterföljande anslutningsprotokoll,

SOM INSER betydelsen av att stärka de befintliga förbindelserna mellan parterna i syfte att stärka samarbetet dem emellan, och sin gemensamma önskan att befästa, fördjupa och diversifiera sina förbindelser på områden av ömsesidigt intresse,

SOM UTTRYCKER sitt engagemang för att främja alla aspekter av hållbar utveckling, inbegripet miljöskydd och effektivt samarbete för att ta itu med klimatförändringen,

SOM UTTRYCKER sitt engagemang för att främja internationellt erkända arbetsnormer och sociala normer,

SOM UNDERSTRYKER vikten av att stärka samarbetet om migration,

SOM NOTERAR att om parterna, inom ramen för detta avtal, beslutar att ingå särskilda avtal på området med frihet, säkerhet och rättvisa som får ingås av EU enligt avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, skulle bestämmelserna i sådana framtida avtal inte vara bindande för Irland, såvida inte EU parallellt med Irland när det gäller dess tidigare bilaterala förbindelser underrättar Malaysia om att Irland har blivit bundet av sådana framtida särskilda avtal som en del av EU i enlighet med protokoll nr 21 om Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Likaså skulle eventuella senare unionsinterna åtgärder, som kan komma att antas i enlighet med ovan nämnda avdelning för att genomföra detta avtal, inte vara bindande för Irland, såvida landet inte har meddelat att det önskar delta eller godta sådana åtgärder i enlighet med protokoll nr 21. Parterna

NOTERAR OCKSÅ att sådana framtida särskilda avtal eller sådana senare EU-interna åtgärder skulle omfattas av proto-koll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till dessa fördrag.

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

ARTIKEL 1

Grundval för samarbetet

1. Respekten för de demokratiska principerna och de mänskliga rättigheterna, såsom de fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i andra relevanta internationella instrument på detta område som tillämpas av parterna, samt för rättsstatsprincipen, ligger till grund för parternas inrikes- och utrikespolitik och utgör en väsentlig del av detta avtal.

2. Parterna bekräftar att de delar de värderingar som kommer till uttryck i Förenta nationernas stadga, undertecknat i San Francisco den 26 juni 1945.

3. Parterna bekräftar sitt åtagande att främja hållbar utveckling, samarbeta för att lösa problemen i samband med klimatförändringen och globaliseringen och bidra till uppnåendet av de internationellt överenskomna utvecklingsmålen, särskilt att stärka ett globalt partnerskap för utveckling som förnyades i 2030-agendan för hållbar utveckling.

4. Parterna bekräftar på nytt den vikt de fäster vid principen om god samhällsstyrning i alla dess aspekter.

5. Genomförandet av detta avtal ska grundas på principerna om dialog, ömsesidig respekt, jämlikt partnerskap, samförstånd och respekt för internationell rätt.

6. Parterna är överens om att samarbetet inom ramen för detta avtal ska ske i enlighet med deras respektive lagar och andra författningar och politik.

ARTIKEL 2

Mål för samarbetet

Målen för detta avtal är att upprätta ett starkt partnerskap mellan parterna och att fördjupa och utöka samarbetet i frågor av ömsesidigt intresse, som återspeglar gemensamma värden och principer.

AVDELNING II

BILATERALT, REGIONALT OCH INTERNATIONELLT SAMARBETE

ARTIKEL 3

Samarbete i regionala och internationella forum och organisationer

1. Parterna förbinder sig att utbyta synpunkter och samarbeta i regionala och internationella forum och organisationer såsom Förenta nationerna (FN) och relevanta FN-organ, dialogen mellan EU och Asean, Aseans regionala forum, Asien–Europa-mötet (Asem), FN:s konferens för handel och utveckling samt Världshandelsorganisationen (WTO).

2. Parterna ska även främja samarbete mellan tankesmedjor, akademiker, icke-statliga organisationer och medier på de områden som omfattas av detta avtal. Detta samarbete kan framför allt omfatta tillhandahållande av relaterade utbildningsprogram, workshoppar och seminarier, expertutbyten, studier och annan verksamhet som parterna kommer överens om.

ARTIKEL 4

Regionalt och bilateralt samarbete

På samtliga områden för dialog och samarbete inom ramen för detta avtal, med särskilt beaktande av frågor som rör detta avtal, får parterna efter gemensam överenskommelse samarbeta genom verksamhet på regional nivå eller genom en kombination av bilaterala och regionala ramarna, med beaktande av de regionala beslutsprocesserna i de berörda regionala grupperna. Parterna ska vid valet av lämplig ram att sträva efter att uppnå största möjliga verkningar för alla berörda parter och öka deras deltagande och samtidigt göra största möjliga bruk av de resurser som står till förfogande och säkerställa överensstämmelse med annan verksamhet.

AVDELNING III

SAMARBETE OM INTERNATIONELL FRED, SÄKERHET OCH STABILITET

ARTIKEL 5

Bekämpning av terrorism

Parterna bekräftar på nytt vikten av att förebygga och bekämpa terrorism, med full respekt för principerna i Förenta nationernas stadga, rättsstatsprincipen och internationell rätt, bland annat tillämplig internationell mänskorslagstiftning och humanitär rätt, samtidigt som hänsyn tas till FN:s globala strategi för terrorismbekämpning som fastställs i FN:s generalförsamlings resolution nr 60/288 (2006), reviderad genom FN:s generalförsamlings resolutioner nr 62/272 (2008) och nr 64/297 (2010). Parterna ska inom denna ram samarbeta för att förhindra och bekämpa terrordåd, i synnerhet

a) inom ramen för genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1267 (1999), 1373 (2001) och 1822 (2008), samt andra relevanta FN-resolutioner, och inom ramen för ratificering och genomförande av andra relevanta internationella konventioner och instrument,

b) genom att utbyta information om terroristgrupper och deras stödnätverk i enlighet med internationell och nationell rätt,

c) genom att utbyta åsikter om olika sätt att bekämpa terrorism och anstiftan till terroristhandlingar, bland annat med hjälp av teknik och utbildning, och genom att utbyta erfarenheter i fråga om förebyggande av terrorism,

d) genom att samarbeta för att fördjupa det internationella samförståndet om kampen mot terrorism och finansiering av terrorism inom lämpliga normativa ramar, och arbeta för en överenskommelse om den övergripande konventionen om internationell terrorism snarast

möjligt, som ska komplettera de befintliga FN-instrumenten och andra tillämpliga instrument för bekämpning av terrorism,

e) genom att främja samarbete mellan FN:s medlemsstater för att med alla lämpliga medel verkningsfullt genomföra FN:s globala strategi för terrorismbekämpning,

f) genom att genomföra och utöka sitt samarbete när det gäller att bekämpa terrorism i dialogen mellan EU och Asean och inom ramen för Asem,

g) genom att utbyta bästa praxis i fråga om förebyggande och bekämpning av terrorism.

ARTIKEL 6

Allvarliga brott som angår hela det internationella samfundet

1. Parterna bekräftar på nytt att allvarliga brott som angår hela det internationella samfundet inte får förbli ostraffade och att åtgärder måste vidtas för att komma till rätta med dessa brott, beroende på vad som är lämpligt, på nationell eller internationell nivå i enlighet med parternas respektive lagar samt tillämpliga internationella skyldigheter. Dessa åtgärder kan omfatta diplomatiska, humanitära och andra fredliga medel samt internationella brottmålsdomstolar och domstolar.

2. Parterna betraktar internationella brottmålsdomstolar, däribland Internationella brottmålsdomstolen, som viktiga framsteg på vägen mot internationell fred och rättvisa.

3. Parterna upprepar betydelsen av samarbete med dessa domstolar i enlighet med parternas respektive lagar och tillämpliga internationella skyldigheter.

4. Parterna ska samarbeta för att främja universaliteten för Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen.

ARTIKEL 7

Massförstörelsevapen

1. Parterna upprepar målet att stärka de internationella ordningarna för massförstörelsevapen. Parterna anser att spridningen av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen till såväl statliga som icke-statliga aktörer utgör ett av de allvarligaste hoten mot internationell stabilitet och säkerhet. Parterna ska samarbeta och bidra till internationell stabilitet och säkerhet genom att till fullo uppfylla och på nationell nivå genomföra sina skyldigheter enligt internationella fördrag och överenskommelser om nedrustning och icke-spridning och andra relevanta internationella skyldigheter på området, inom ramen för FN-stadgan. Denna bestämmelse utgör en väsentlig del av detta avtal.

2. Parterna ska vidare samarbeta och bidra till att förstärka de internationella ordningarna för icke-spridning och nedrustning genom att

a) vidta åtgärder för att, beroende på vad som är lämpligt, underteckna, ratificera eller ansluta sig till samt till fullo genomföra alla andra relevanta internationella instrument avseende massförstörelsevapen och främja allmän anslutning till dem,

b) genomföra och vidareutveckla effektiv nationell exportkontroll som omfattar kontroll av export och transitering av varor med anknytning till massförstörelsevapen, bland annat kontroll av slutanvändningen av teknik med dubbla användningsområden i samband med massförstörelsevapen och effektiva sanktioner mot överträdelser av exportkontrollen,

c) främja universellt antagande och fullständigt genomförande av tillämpliga multilaterala fördrag.

3. Parterna inser att genomförandet av exportkontroll inte bör hindra internationellt samarbete rörande utvecklingen av material, utrustning och teknik för fredliga ändamål, och att argumentet fredlig användning inte bör utnyttjas som täckmantel för spridning av vapen.

4. Parterna ska föra en regelbunden politisk dialog ska ledsaga och underbygga deras åtaganden enligt denna artikel. Denna dialog får äga rum på regional nivå.

ARTIKEL 8

Konventionella vapen

1. Parterna inser betydelsen av inhemska kontrollsystem för överföring av konventionella vapen i linje med gällande internationella standarder. Parterna inser vikten av att tillämpa sådana kontroller på ett ansvarsfullt sätt, som ett bidrag till internationell och regional fred, säkerhet och stabilitet och till en minskning av mänskligt lidande samt förebyggande av spridning av konventionella vapen.

2. Parterna inser att olaglig tillverkning, överföring och spridning av handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till sådana vapen, samt överdriven anhopning, bristfällig hantering, otillräckligt säker lagring och okontrollerad spridning av handeldvapen och lätta vapen fortsätter att utgöra ett allvarligt hot mot freden och den inter-nationella säkerheten.

3. Parterna är överens om att iaktta och fullgöra sina respektive skyldigheter att bekämpa olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till sådana vapen, inom ramen för befintliga internationella avtal och FN:s säkerhetsråds resolutioner, samt sina åtaganden inom ramen för andra internationella instrument som är tillämpliga på området, såsom FN:s handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och utrota alla former av olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen, antagen av FN:s generalförsamling den 20 juli 2001.

4. Parterna är överens om att samarbeta på bilateral, regional och internationell nivå i sina ansträngningar att säkerställa ansvarsfull överföring av konventionella vapen och att ta itu med den olagliga handeln med handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till dessa. Parterna är överens om att säkerställa samordning i sina ansträngningar att reglera eller förbättra regleringen av internationell handel med konventionella vapen och att förebygga, bekämpa och utrota olaglig handel med vapen. Parterna är också överens om att inkludera frågor som rör konventionella vapen inom ramen för den pågående regelbundna politiska dialogen mellan dem.

ARTIKEL 9

Moderation

1. Parterna är överens om att samarbeta i syfte att främja moderation i dialoger som rör frågor av ömsesidigt intresse.

2. Parterna ska, när så är lämpligt, komma överens om att främja värdet av moderation i regionala och internationella forum.

3. Parterna är överens om att samarbeta för att främja moderation, bland annat genom att underlätta och stödja relevant verksamhet samt utbyta bästa praxis, information och erfarenheter.

AVDELNING IV

SAMARBETE NÄR DET GÄLLER HANDEL OCH INVESTERINGAR

ARTIKEL 10

Allmänna principer

1. Parterna ska föra en bilateral dialog om frågor som gäller handel och investeringar i syfte att stärka och befrämja det multilaterala handelssystemet och den bilaterala handeln mellan parterna.

2. Parterna ska i detta syfte samarbeta på området handel och investeringar bland annat genom att eftersträva ett frihandelsavtal mellan sig. Ett sådant avtal ska utgöra ett särskilt avtal i den mening som avses i artikel 52.2.

3. Parterna kan komma att vilja utveckla sina handels- och investeringsförbindelser genom dialog, samarbete och ömsesidigt överenskomna initiativ genom att ta upp bland annat de områden som avses i artiklarna 11–17.

ARTIKEL 11

Sanitära och fytosanitära frågor

1. Parterna ska samarbeta i sanitära och fytosanitära frågor för att skydda människors, djurs eller växters liv eller hälsa på parternas territorier.

2. Parterna ska diskutera och utbyta information om sina respektive åtgärder i enlighet med WTO-avtalet om tillämpningen av sanitära och fytosanitära åtgärder, som trädde i kraft i och med inrättandet av WTO den 1 januari 1995, den internationella växtskyddskonventionen, undertecknad i Rom den 6 december 1951, Världsorganisationen för djurhälsa och Codex Alimentarius-kommissionen.

3. Parterna är överens om att inleda ett samarbete för kapacitetsuppbyggnad i sanitära och fytosanitära frågor. Sådan kapacitetsuppbyggnad ska anpassas till vardera partens behov och inriktas på att bistå en part i efterlevnaden av den andra partens sanitära och fytosanitära åtgärder.

ARTIKEL 12

Tekniska handelshinder

Parterna ska främja användningen av internationella standarder och samarbeta och utbyta information om standarder, tekniska föreskrifter samt förfaranden för bedömning av överensstämmelse, särskilt inom ramen för WTO-avtalet om tekniska handelshinder, som trädde i kraft i och med inrättandet av WTO den 1 januari 1995.

ARTIKEL 13

Tull

I syfte att förbättra skyddet för och säkerheten i internationell handel och se till att det råder balans mellan förenklade handelsprocedurer och kampen mot bedrägerier och oegentligheter ska parterna utbyta erfarenheter och undersöka möjligheterna när det gäller att

- a) förenkla import- och exportförfaranden samt andra tullförfaranden,
- b) upprätta mekanismer för ömsesidigt administrativt bistånd,
- c) skapa transparenta tull- och handelsregler,
- d) utveckla tullsamarbetet,
- e) sträva efter samsyn och gemensamma insatser när det gäller relevanta internationella initiativ som omfattar förenklade handelsprocedurer.

ARTIKEL 14

Investeringar

Parterna ska främja ett ökat investeringsflöde genom att utveckla ett attraktivt och stabilt klimat för ömsesidiga investeringar på grundval av en fortlöpande dialog som tar sikte på att öka förståelsen för och samarbetet om investeringsfrågor, utforska mekanismer för att underlätta investeringsflödena och främja stabila, överskådliga, öppna och icke-dis-kriminerande regler för investerare.

ARTIKEL 15

Konkurrenspolitik

1. Parterna ska främja, och får samarbeta om, en effektiv tillämpning av konkurrensregler, med beaktande av begreppen insyn och rättvisa förfaranden för att säkerställa säkerhet för de företag som är verksamma på den andra partens marknad.

2. Parterna ska inleda tekniskt samarbete på det konkurrenspolitiska området, förutsatt att finansiering för denna verksamhet finns tillgänglig inom ramen för parternas instrument och program för samarbete.

ARTIKEL 16

Tjänster

Parterna ska inleda en fortlöpande dialog som i synnerhet syftar till informationsutbyte om parternas respektive regler och som främjar tillträdet till den andra partens marknad, bland annat genom e-handel, tillträdet till kapitalkällor och teknik samt handeln med tjänster mellan parterna och på tredjeländers marknader.

ARTIKEL 17

Immateriella rättigheter

1. Parterna bekräftar på nytt den stora vikt de fäster vid skyddet av immateriella rättigheter, inbegripet geografiska beteckningar, och varje part åtar sig att införa lämpliga åtgärder för att sörja för lämpligt, balanserat och effektivt skydd för och lämplig kontroll av efterlevnaden av immateriella rättigheter, särskilt när det gäller immaterialrättsintrång, i enlighet med de internationella normer som parterna har åtagit sig att följa. Skyddet för immateriella rättigheter och säkerställandet av detta bör bidra till att främja teknisk innovation och till överföring och spridning av teknik till ömsesidig fördel för producenter och användare av teknisk kunskap, och på ett sätt som befrämjar social och ekonomisk välfärd och skapar balans mellan rättigheter och skyldigheter.

2. Parterna får utbyta information och erfarenheter i frågor som rör

a) praxis, främjande, spridning, rationalisering, förvaltning, harmonisering och skydd av immateriella rättigheter,

b) effektiv tillämpning, användning och kommersialisering av immateriella rättigheter,

c) säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, inbegripet gränsåtgärder.

3. Parterna ska samarbeta på området skydd av immateriella rättigheter av ömsesidigt intresse för ett effektivt skydd och för en effektiv användning och kommersialisering av immateriella rättigheter på grundval av sina erfarenheter, och öka kunskapsspridningen på detta område.

AVDELNING V

SAMARBETE OM RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH SÄKERHET

ARTIKEL 18

Rättsstaten och rättsligt samarbete

1. Parterna ska fästa särskild vikt vid att stärka rättsstatsprincipen.

2. Parterna ska samarbeta för att stärka alla relevanta institutioner, inbegripet rättsväsendet.

3. Det rättsliga samarbetet mellan parterna kan bland annat inbegripa utbyte av information om rättssystem och lagstiftning.

ARTIKEL 19

Skydd av personuppgifter

Parterna är överens om att utbyta åsikter och dela med sig av kunskap i syfte att främja en hög skyddsnivå för personuppgifter som grundar sig på tillämpliga internationella standarder, inbegripet EU:s och Europarådets och andra internationella rättsliga instrument.

ARTIKEL 20

Migration

1. Parterna bekräftar på nytt vikten av samarbete i hanteringen av migrationsströmmar mellan deras territorier. I syfte att stärka samarbetet får parterna, om och när så är lämpligt, upprätta en dialog där alla migrationsrelaterade frågor av ömsesidigt intresse tas upp, samtidigt som man tar hänsyn till den bedömning av särskilda behov som avses i punkt 2. Varje part får, så som den finner lämpligt och utifrån sitt perspektiv som ursprungs-, transit- och/eller destinationsområde för migranter, ta med migrationsfrågor i sina strategier för ekonomisk och social utveckling. Samarbete om migration får också omfatta bland annat kapacitetsuppbyggnad och tekniskt bistånd enligt överenskommelse mellan parterna.

2. Samarbetet mellan parterna ska vara behovsbaserat och genomföras genom ömsesidigt samråd mellan parterna och ska fokusera på följande:

- a) De bakomliggande orsakerna till migration.
- b) Utbyte av synpunkter på relevanta metoder och normer för tillhandahållande av internationellt skydd till personer som är i behov av detta.
- c) Utarbetande av en verkningsfull politik för att förebygga irreguljär migration, smuggling av migranter och människohandel, inbegripet frågan om hur nätverk för sådan smuggling eller människohandel kan bekämpas och hur offren för människohandel kan skyddas.
- d) Återvändande, under lämpliga, humana förhållanden och under värdiga former, av personer som olagligen uppehåller sig i ett land, inbegripet stöd till deras frivilliga återvändande, samt återtagande av dessa personer i enlighet med punkt 3.
- e) Frågor som fastställts vara av gemensamt intresse på området viseringar och resehandlingars säkerhet.
- f) Frågor som fastställts vara av gemensamt intresse på området gränsförvaltning.

3. Inom ramen för samarbetet för att förhindra och kontrollera olaglig invandring och med beaktande av behovet av att skydda offer för människohandel är parterna vidare överens om

- a) att Malaysia, med förbehåll för att medborgarskapet bekräftats, ska återta alla sina medborgare som olagligen uppehåller sig på en medlemsstats territorium, på begäran av medlemsstaten och utan ytterligare formaliteter utöver dem som avses i punkt 4,
- b) att varje medlemsstat, med förbehåll för att medborgarskapet bekräftats, ska återta alla sina medborgare som olagligen uppehåller sig på Malaysias territorium, på begäran av Malaysia och utan ytterligare formaliteter utöver dem som avses i punkt 4.

4. För tillämpningarna av punkt 3 ska medlemsstaterna och Malaysia utan dröjsmål förse sina medborgare med lämpliga resehandlingar för detta ändamål. Om den person som ska återtas

inte innehar några handlingar eller något annat som styrker hans eller hennes medborgarskap, ska den behöriga diplomatiska eller konsulära beskickningen i Malaysia eller i den berörda medlemsstaten vidta åtgärder för att intervjua personen för att fastställa vederbörandes medborgarskap. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av parternas respektive lagar och andra författningar som gäller fastställande av medborgarskap.

5. Om någon av parterna anser det nödvändigt, ska parterna föra förhandlingar om ett avtal mellan EU och Malaysia som reglerar de särskilda skyldigheterna för återtagande, däribland en skyldighet att återta personer som inte är medborgare i något av partnerländerna men som innehar giltigt uppehållstillstånd utfärdat av en av parterna eller som har rest in på den ena partens territorium direkt från den andra partens territorium.

ARTIKEL 21

Konsulärt skydd

Malaysia samtycker till att de diplomatiska och konsulära myndigheterna i en representerad medlemsstat ska erbjuda skydd, på samma villkor som för medborgare från den medlemsstaten, till en medborgare i en medlemsstat som inte har någon ständig representation i Malaysia som faktiskt är i stånd att i ett givet fall tillhandahålla konsulärt skydd.

ARTIKEL 22

Olaglig narkotika

1. Parterna ska samarbeta för att, genom effektiv samordning mellan de behöriga myndigheterna, inbegripet, där så är lämpligt, de som handhar hälsofrågor, rättsliga och in-rikes frågor och tullfrågor, säkerställa en balanserad politik rörande olaglig narkotika för att minska tillgången på, handeln med och efterfrågan på olaglig narkotika och minska de negativa följderna av narkotikamissbruk för individer och för samhället som helhet, och att på ett bättre sätt förebygga avledning av narkotikaprekursorer.

2. Parterna ska komma överens om formerna för samarbetet för att uppnå de mål som avses i punkt 1. Åtgärderna ska grunda sig på principer som parterna gemensamt kommit överens om och som beaktar de tillämpliga internationella konventionerna, den politiska förklaring och den förklaring om riktlinjer för att minska efterfrågan på narkotika som antogs vid FN:s generalförsamling den 10 juni 1998 och den politiska förklaring och handlingsplan om internationellt samarbete med sikte på en integrerad och balanserad strategi för att angripa narkotikaproblemet i världen som antogs av FN:s narkotikakom-mission den 11–12 mars 2009.

3. Parterna ska utbyta sakkunskap på områden såsom utformning av lagstiftning och pol-icyer för inrättande av nationella institutioner och informationscentrum, utbildning av personal, narkotikarelaterad forskning och förebyggande av avledning av prekursorer som används vid olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen.

ARTIKEL 23

Organiserad brottslighet och korruption

Parterna ska samarbeta för att bekämpa organiserad brottslighet, ekonomisk och finansiell brottslighet och korruption. Detta samarbete syftar till genomförande av de tillämpliga

internationella instrument i vilka de är parter, framför allt FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet antagen genom FN:s generalförsamlings resolution nr 55/25 av den 15 november 2000, tilläggsprotokollen till denna och FN:s konvention mot korruption, antagen genom FN:s generalförsamlings resolution nr 58/4 av den 31 oktober 2003.

ARTIKEL 24

Penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Parterna är överens om att det är nödvändigt att sträva efter och samarbeta för att förebygga och bekämpa att deras finansiella system, inbegripet finansinstitut och särskilda icke-finansiella företag och yrken, används för finansiering av terrorism och tvätt av vinning av grov brottslig verksamhet.

2. Parterna är överens om att samarbetet enligt punkt 1 ska möjliggöra utbyte av relevanta upplysningar inom ramen för deras respektive lagar och andra författningar samt tillämpliga internationella standarder för att förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, till exempel standarder som antagits av arbetsgruppen för finansiella åtgärder.

3. Samarbetet ska också utvidgas i form av kapacitetssuppletering som syftar till att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet utbyte av god praxis, sak-kunskap och utbildning enligt överenskommelse mellan parterna.

AVDELNING VI

SAMARBETE PÅ ANDRA OMRÅDEN

ARTIKEL 25

Mänskliga rättigheter

1. Parterna ska samarbeta på områden som parterna gemensamt har kommit överens om för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna.

2. Samarbete på människorättsområdet kan bland annat omfatta följande:

a) Utbyte av bästa praxis när det gäller ratificeringen och genomförandet av internationella konventioner, utformningen och genomförandet av handlingsplaner på inhemsk nivå, rollen och funktionen för parternas berörda nationella institutioner för mänskliga rättigheter.

b) Utbildning i mänskliga rättigheter.

c) Upprättande av en meningsfull, brett upplagd dialog om mänskliga rättigheter.

d) Samarbete inom relevanta FN-organ för mänskliga rättigheter.

ARTIKEL 26

Finansiella tjänster

1. Parterna ska stärka samarbetet i syfte att åstadkomma en tillnärmning av gemensamma regler och normer och att förbättra redovisnings-, revisions-, tillsyns- och reglerings-systemen

inom banksektorn och försäkringssektorn och i andra delar av den finansiella sektorn, inbegripet islamiska finansiella tjänster.

2. Parterna inser betydelsen av kapacitetsuppbyggnad i detta syfte.

ARTIKEL 27

Dialog om den ekonomiska politiken

Parterna ska samarbeta för att främja utbytet av information om deras respektive ekonomiska utveckling och ekonomiska politik och att utbyta erfarenheter vad gäller den ekonomiska politik som förs inom ramen för regionalt ekonomiskt samarbete och regional integration.

ARTIKEL 28

God förvaltning på skatteområdet

1. Parterna ska stärka samarbetet på skatteområdet. Parterna inser vikten av, och åtar sig att i enlighet med internationella normer tillämpa, principerna om god förvaltning på skatteområdet, som öppenhet, informationsutbyte och undvikande av skadlig skattepraxis, för att främja och utveckla ekonomin.

2. Parterna ska samarbeta för att främja kapacitetsuppbyggnad inom god förvaltning på skatteområdet i syfte att bygga upp sådan kompetens och sakkunskap som parterna gemensamt kan komma överens om.

ARTIKEL 29

Industripolitik samt små och medelstora företag

Parterna ska, med beaktande av sin ekonomiska politik och sina ekonomiska mål, främja det industripolitiska samarbetet på alla områden som bedöms lämpliga i syfte att förbättra konkurrenskraften för små och medelstora företag, bland annat genom följande åtgärder:

- a) Utbyte av information och erfarenheter om olika sätt att skapa allmänna förutsättningar för små och medelstora företag att förbättra sin konkurrenskraft.

- b) Främjande av kontakter mellan ekonomiska aktörer, uppmuntran av gemensamma investeringar och upprättande av samriskföretag och informationsnätverk, framför allt genom befintliga EU:s övergripande program som stimulerar överföring av mjuk och hård teknik mellan partner.

- c) Tillhandahållande av information och stimulering av innovation och utbyte av bästa praxis när det gäller tillgång till finansiering, inbegripet för mikroföretag och småföretag.

- d) Underlättande av och stöd till relevant verksamhet inom den privata sektorn hos parterna.

- e) Främjande av företags sociala ansvar och deras redovisningsskyldighet samt hållbar konsumtion och produktion, bland annat genom utbyte av bästa praxis om ansvarsfullt företagande.

f) Gemensamma forsknings- och innovationsprojekt inom utvalda områden av näringslivet enligt överenskommelse mellan parterna.

ARTIKEL 30

Turism

1. Parterna ska sträva efter att förbättra informationsutbytet och fastställa bästa praxis i syfte att sörja för en balanserad och hållbar utveckling av turismen.

2. Parterna ska utveckla samarbetet för att bevara och harmonisera naturarvets och kulturarvets potential, lindra de negativa verkningarna av turismen och öka turistbranschens positiva bidrag till hållbar utveckling av lokalsamhällen, bland annat genom att utveckla ekoturism som respekterar lokalsamhällens och ursprungsbefolkningars integritet och intressen samt förbättra utbildningen inom turistnäringen.

ARTIKEL 31

Informationssamhället

1. Parterna inser att informations- och kommunikationsteknik (IKT) är centrala delar av det moderna livet och av avgörande betydelse för ekonomisk och social utveckling, och kommer att sträva efter att utbyta synpunkter om sina respektive strategier på detta område i syfte att främja ekonomisk utveckling.

2. Samarbetet på detta område kan inriktas bland annat på följande:

a) Främjande av dialog om de olika aspekterna av informationssamhället, särskilt om policyer för och reglering av elektronisk kommunikation, inbegripet samhällsomfattande tjänster, utfärdande av licenser och allmänna tillstånd, skydd av personuppgifter samt tillsynsmyndigheters oberoende och effektivitet.

b) Informationsutbyte om sammankoppling av och interoperabilitet mellan parternas nät och tjänster.

c) Informationsutbyte om standardisering, bedömning av överensstämmelse och informationsspridning om IKT.

d) Främjande av forskningssamarbete mellan parterna på IKT-området.

e) Samarbete om digital-tv, bland annat utbyte av erfarenheter om införande, regleringsaspekter och bästa praxis för spektrumförvaltning.

f) Säkerhetsaspekter rörande IKT samt kampen mot it-brottslighet.

ARTIKEL 32

It-säkerhet

1. Parterna ska samarbeta om it-säkerhet genom informationsutbyte om strategier, policyer och bästa praxis i överensstämmelse med sin lagstiftning och internationella förpliktelser i fråga om mänskliga rättigheter.

2. Parterna ska uppmuntra informationsutbyte om it-säkerhet på områdena utbildning, initiativ för att öka medvetenheten, användning av standarder samt forskning och utveckling.

ARTIKEL 33

Det audiovisuella området och medier

Parterna ska överväga olika sätt att främja utbyte, samarbete och dialog mellan berörda institutioner på det audiovisuella området och medieområdet. Parterna ska föra en regel-bunden dialog på dessa områden.

AVDELNING VII

SAMARBETE OM VETENSKAP, TEKNIK OCH INNOVATION

ARTIKEL 34

Vetenskap, teknik och innovation

1. Parterna ska uppmuntra, utveckla och underlätta samarbete inom vetenskap, teknik och innovation på områden som är av intresse och till nytta för båda parter i överensstämmelse med parternas respektive lagar och andra författningar samt politik.

2. Samarbetsområdena får omfatta bioteknik, IKT, it-säkerhet, industriell teknik och materialteknik, nanoteknik, rymdteknik, havsforskning och förnybar energi.

3. Samarbetsformerna kan bland annat omfatta följande:

- a) Informationsutbyte om politik och program för vetenskap, teknik och innovation.
- b) Främjande av forskningspartnerskap mellan parternas forskarsamfund, forskningscentrum, universitet och näringsliv.
- c) Stöd till forskarutbildning och forskarutbyte.

4. Detta samarbete bör baseras på principerna om ömsesidighet, rättvis behandling och ömsesidig nytta och säkerställa ett tillräckligt skydd av immateriell äganderätt.

5. Parterna ska inom ramen för detta samarbete främja deltagande från sina respektive högre utbildningsanstalter, forskningscentrum och produktionssektorer.

6. Parterna ska göra allmänheten mer medveten om deras respektive program för och samarbetet om vetenskap, teknik och innovation och om de möjligheter som sådana program erbjuder.

ARTIKEL 35

Miljövänlig teknik

1. Parterna ska samarbeta inom sektorn för miljövänlig teknik i följande syften:

a) Underlätta införandet av miljövänlig teknik inom sektorer som energi, byggnadssektorn, vattenförvaltning, avfallshantering och transporter.

b) Främja kapacitetsuppbyggnad inom sektorn för miljövänlig teknik vilket kan inbegripa samarbete om regleringsinstrument och marknadsbaserade instrument, såsom finansiering av miljövänlig teknik, miljöanpassad upphandling och miljömärkning, enligt överenskommelse mellan parterna.

c) Främja utbildning och information för allmänheten om miljövänlig teknik och upp-muntra till mer utbredd användning av sådan teknik.

d) Främja och använda miljöteknik, miljöprodukter och miljötjänster.

2. Samarbetet kan ske i form av dialog mellan relevanta institutioner och organ, informationsutbyte, program för utbyte av personal, studiebesök, seminarier och workshoppar.

ARTIKEL 36

Energi

1. Parterna ska sträva efter att förbättra samarbetet inom energisektorn i följande syfte:

a) Diversifiera energiförsörjningen, kanaler och energikällor i syfte att förbättra energitryggheten, utveckla nya, hållbara, innovativa och förnybara former av energi, såsom biobränslen, biomassa och biogas, vindkraft och solenergi och vattenkraft, samtidigt som man stöder utvecklingen av lämpliga politiska ramar och utbyggnad av transport- och överföringsvägar.

b) Främja energieffektivitet inom produktion, distribution och slutanvändning av energi.

c) Främja överföring av teknik som syftar till hållbar energiproduktion och energianvändning.

d) Förbättra samarbetet för att åtgärda energirelaterade problem i samband med be-gränsning av och anpassning till klimatförändringar inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), antagen i Rio de Janeiro den 9 maj 1992.

e) Främja kapacitetsuppbyggnad och underlätta investeringar på energiområdet.

2. För detta ändamål ska parterna främja kontakter och, när så är lämpligt, gemensam forskning i båda parter intresse, bland annat genom relevanta regionala och internationella ramar. Med hänvisning till artikel 39 och slutsatserna från världstoppmötet om hållbar utveckling, som ägde rum i Johannesburg 2002, noterar parterna behovet av att ta upp frågan om sambandet mellan tillgång till energitjänster till ett överkomligt pris och hållbar utveckling. Dessa verksamheter kan främjas i samarbete med EU:s mekanism för partnerskapsdialog (*EU Energy Initiative Partnership Dialogue Facility*), som lanserades vid världstoppmötet.

ARTIKEL 37

Transporter

1. Parterna ska samarbeta aktivt inom områden av ömsesidigt intresse. Samarbetet ska täcka alla transportsätt och möjligheter till sammankoppling, och ska inbegripa underlättande av gods-

och persontransporter, säkerställande av säkerhet, trygghet och miljöskydd, utveckling av mänskliga resurser samt ökade handels- och investeringsmöjligheter.

2. Inom luftfartssektorn ska samarbetet mellan parterna syfta till att främja bland annat följande:

a) Utveckling av ekonomiska förbindelser på grundval av ett enhetligt regelverk med målet att underlätta affärsverksamhet.

b) Teknisk konvergens och konvergens i lagstiftningen när det gäller flygsäkerhet, luftfartsskydd, flygledningstjänst, ekonomisk reglering och miljöskydd.

c) Minskade utsläpp av växthusgaser.

d) Projekt av ömsesidigt intresse.

e) Samarbete i internationella forum.

3. Inom sjötransportsektorn ska samarbetet mellan parterna syfta till att främja bland annat följande:

a) Dialog om viktiga frågor, såsom tillträde till internationella marknader för sjötransport och internationell handel på affärsmässig och icke-diskriminerande grund, nationell behandling och behandling som mest gynnad nation för fartyg som för en medlemsstats eller Malaysias flagg, eller som drivs av medborgare eller företag från en EU-medlems-stat eller Malaysia, samt frågor avseende dörr-till-dörr-transporttjänster, med undantag av cabotagetrafik.

b) Utbyte av synpunkter och bästa praxis, när så är lämpligt, om säkerhet, trygghet, inbegripet åtgärder för att bekämpa piratdåd och väpnade rån till sjöss samt förfaranden, standarder och föreskrifter för miljöskydd, i överensstämmelse med relevanta internationella konventioner.

c) Samarbete i internationella forum, särskilt på områdena arbetsvillkor för och utbildning och certifiering av sjöfolk samt minskade utsläpp av växthusgaser.

4. Parterna får undersöka möjligheter till utökat samarbete på områden av gemensamt intresse.

ARTIKEL 38

Utbildning och kultur

1. Parterna ska främja utbildning och kulturellt samarbete som tar hänsyn till deras mångfald i syfte att öka den ömsesidiga förståelsen och kunskapen om varandras kulturer. I detta syfte ska parterna stödja och främja sina respektive kulturinstitutioners verksamhet.

2. Parterna ska sträva efter att vidta lämpliga åtgärder för att främja kulturellt utbyte, däribland personliga kontakter, och genomföra gemensamma initiativ inom olika kulturella kretsar, däribland samarbete för att bevara kulturarv med hänsyn till den kulturella mångfalden. I detta hänseende ska parterna även fortsätta att stödja Asien–Europa-stiftelsens verksamhet.

3. Parterna ska samråda och samarbeta i relevanta internationella forum, särskilt Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur, Unesco, för att verka för

gemensamma mål och främja den kulturella mångfalden och skyddet av kulturarvet. Parterna ska främja och följa principerna i Unescos allmänna förklaring om kulturell mångfald.

4. Parterna ska också främja åtgärder och genomförandet av program inom högre utbildning och program för forskares rörlighet och utbildning, däribland EU-programmet Eras-mus+ och Marie Skłodowska-Curie-åtgärder. Dessa åtgärder och program ska bland annat stödja interinstitutionellt samarbete och utvecklingen av kopplingar mellan högre utbildningsanstalter, främja rörligheten för studenter, forskare, akademiker och experter, främja utbyte av information och know-how, bidra till kapacitetsuppbyggnad och till kvalitetsutvecklingen i undervisning och lärande. Åtgärderna kan också omfatta samarbete mellan institutioner genom organ som Asia-Europe Institute.

ARTIKEL 39

Miljö och naturresurser

1. Mot bakgrund av resultatet av FN:s konferens om miljö och utveckling i Rio de Janeiro 1992, världstoppmötet om hållbar utveckling och FN:s konferens om hållbar utveckling i Rio de Janeiro 2012 (Rio+20), samt 2030-agendan för hållbar utveckling ska parterna samarbeta med inriktning på att bevara och förbättra miljön i syfte att uppnå hållbar utveckling. Genomförandet av tillämpliga multilaterala miljöavtal ska beaktas i samband med alla åtgärder som parterna vidtar inom ramen för detta avtal.

2. Parterna inser att det är nödvändigt att bevara och förvalta naturresurserna och den biologiska mångfalden på ett hållbart sätt eftersom detta är förutsättningen för nuvarande och kommande generationers utveckling, särskilt i enlighet med konventionen om biologisk mångfald som antogs i Nairobi den 22 maj 1992 och konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter undertecknad i Genève den 3 mars 1973. De åtar sig att genomföra de beslut som antas enligt dessa konventioner, bland annat genom strategier och handlingsplaner.

3. Parterna ska sträva efter att fortsätta att stärka sitt samarbete för att skydda miljön, däribland genom regionala program, utbyte av bästa praxis, dialog om politik och regleringsfrågor, konferenser och workshoppar, särskilt när det gäller följande:

a) Främja miljömedvetenhet och ökat deltagande från lokalsamhällena i arbetet med miljöskydd och hållbar utveckling.

b) Ta itu med klimatförändringens utmaningar, särskilt när det gäller dess inverkan på ekosystem och naturresurser.

c) Främja kapacitetsuppbyggnad när det gäller deltagande i och genomförande av tillämpliga multilaterala miljöavtal som är bindande för parterna.

d) Stärka samarbetet för att skydda, bevara och förvalta skogsresurserna på ett hållbart sätt och bekämpa olaglig avverkning och därmed sammanhängande handel.

e) Bevara och på ett hållbart sätt utnyttja den biologiska mångfalden, inbegripet utrotningshotade arter, deras livsmiljö och genetisk mångfald, stärka samarbetet om invasiva främmande arter av betydelse för parterna och återställa skadade ekosystem.

f) Bekämpa olaglig handel med vilda djur och genomföra effektiva åtgärder mot sådan handel.

g) Förhindra olagliga gränsöverskridande förflyttningar av farligt avfall och annat avfall samt av ozonnedbrytande ämnen.

h) Förbättra skyddet och bevarandet av kustmiljön och den marina miljön och främja en hållbar användning av de marina resurserna.

i) Förbättra luftkvalitet och miljöriktig avfallshantering, förvaltning av vattenresurser samt kemikaliehantering och främja hållbar konsumtion och produktion.

j) Främja skydd och bevarande av mark och hållbar markförvaltning.

k) Främja fastställande av skyddade områden och skydd av ekosystem och naturområden samt effektiv förvaltning av nationalparker, varvid hänsyn ska tas till behoven hos de lokala- och ursprungsbefolkningar som bor i eller i närheten av dessa områden.

l) Främja ett effektivt samarbete i samband med Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, vilket är fogat till konventionen om biologisk mångfald som antogs den 29 oktober 2010.

m) Uppmuntra utveckling och användning av frivilliga system för hållbar utveckling, till exempel ordningar för rättvis och etisk handel, miljömärkning samt certifieringssystem.

4. Parterna ska främja ömsesidigt tillträde till sina program i de frågor som avses i denna artikel, i överensstämmelse med de specifika villkor som fastställs i programmen.

5. Parterna ska sträva efter att förbättra samarbetet för att ta itu med begränsning av och anpassning till klimatförändringarna inom ramen för UNFCCC.

ARTIKEL 40

Jordbruk, boskapsskötsel, fiske och landsbygdsutveckling

Parterna ska uppmuntra till dialog och främja samarbete inom jordbruk, djurhållning, fiske, inbegripet vattenbruk, och landsbygdsutveckling. Parterna ska utbyta information inom följande områden:

a) Jordbrukspolitik, utsikter för jordbruket i världen och geografiska beteckningar i allmänhet.

b) Möjligheterna att underlätta handel med växter, djur, vattenlevande djur och produkter därav.

c) Politik när det gäller djurskydd.

d) Utvecklingspolitik i landsbygdsområden, däribland program för kapacitetsuppbyggnad och bästa praxis för landsbygdskooperativ och främjandet av produkter från landsbygdsområden.

e) Kvalitetspolitik för växter, djur och vattenbruksprodukter.

f) Utveckling av ett hållbart och miljövänligt jordbruk, jordbruksindustri och överföring av bioteknik.

g) Växtförädlingsskydd, fröteknik, ökad avkastning för grödor och teknik för alternativa grödor, t.ex. bioteknik i jordbruket.

h) Utveckling av databaser om jordbruk och djurhållning.

i) Utbildning inom jordbruk, på det veterinära området samt inom fiske, inbegripet vattenbruk.

j) Stöd till en hållbar och ansvarstagande långsiktig havs- och fiskepolitik som omfattar bevarande och förvaltning av kust- och havsresurser.

k) Främjande av insatser för att förhindra och bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och därmed sammanhängande handel.

ARTIKEL 41

Hälso- och sjukvård

1. Parterna ska samarbeta på hälso- och sjukvårdsområdet i syfte att förbättra hälsoförhållandena bland annat i sådana frågor som förebyggande hälso- och sjukvård, allvarliga smittsamma sjukdomar och andra hot mot hälsan såsom icke smittsamma sjukdomar, och även när det gäller internationella överenskommelser på hälsoområdet.

2. Detta samarbete ska i huvudsak ske med hjälp av

a) informationsutbyte och samarbete för att i ett tidigt skede förebygga hot mot hälsan såsom fågelinfluensa, pandemisk influensa och andra allvarliga smittsamma sjukdomar med pandemisk potential,

b) utbyten och stipendie- och utbildningsprogram,

c) främjande av ett fullständigt och snabbt genomförande av internationella överenskommelser på hälsoområdet såsom Världshälsoorganisationens (WHO) internationella hälsoreglemente och Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll som antogs i Genève den 21 maj 2003.

ARTIKEL 42

Sysselsättning och socialpolitik

1. Parterna ska stärka samarbetet på området sysselsättning och sociala frågor, inbegripet samarbete i fråga om regional och social sammanhållning, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, jämställdhet mellan kvinnor och män samt anständigt arbete, i syfte att stärka globaliseringens sociala dimension.

2. Parterna bekräftar på nytt behovet av att stödja en globaliseringsprocess som gynnar alla och att främja full och produktiv sysselsättning och anständigt arbete, vilket är en förutsättning för hållbar utveckling och fattigdomsminskning, i enlighet med FN:s generalförsamlings resolution 60/1 (2005) och ministerförklaringen från högnivåmötet i FN:s ekonomiska och sociala råd den 5 juli 2006 och med hänsyn till Internationella arbetsorganisationens (ILO) deklaration om social rättvisa för en rättvis globalisering som antogs i Genève den 10 juni 2008. Parterna ska ta hänsyn till sina särdrag och skillnader vad gäller ekonomiska och sociala förhållanden.

3. Parterna bekräftar på nytt sitt åtagande att iaktta, främja och genomföra principerna i internationellt erkända grundläggande arbetsnormer och sociala normer, särskilt enligt ILO-deklarationen om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, som antogs i Genève den 18 juni 1998 och att genomföra tillämpliga ILO-konventioner som är bindande för dem. Parterna ska samarbeta och utbyta information om relevanta frågor som rör sysselsättning och arbete enligt överenskommelse mellan parterna.

4. Samarbetet kan ske bland annat i form av särskilda program och projekt som parterna kommit överens om, eller i form av dialog, samarbete och initiativ på bilateral eller multilateral nivå, till exempel inom ramen för Asem, EU och Asean samt inom ILO, i frågor av gemensamt intresse.

ARTIKEL 43

Statistik

Parterna ska utöver det pågående statistiksamarbetet mellan EU och Asean, och med förbehåll för deras respektive lagar och andra författningar samt politik, främja kapacitetsuppbyggnad på statistikområdet och harmonisering av statistiska metoder och statistisk praxis, inbegripet insamling och spridning av statistik, och härigenom göra det möjligt för parterna att på en för båda godtagbar grund använda statistik avseende till exempel nationalräkenskaper, utländska direktinvesteringar, handel med varor och tjänster, och mer allmänt, statistik avseende andra områden som omfattas av detta avtal enligt överenskommelse mellan parterna och som lämpar sig för insamling, behandling, analys och spridning av statistiska uppgifter.

ARTIKEL 44

Det civila samhället

Parterna inser det civila samhällets och de akademiska institutionernas roll och potentiella bidrag till stöd för samarbetet inom ramen för detta avtal, och ska så långt det är möjligt främja en dialog med dem och ett meningsfullt deltagande från deras sida inom relevanta samarbetsområden i enlighet med parternas respektive lagar och andra författningar och politik.

ARTIKEL 45

Offentlig förvaltning

Parterna ska samarbeta för att stärka kapacitetsuppbyggnaden på området offentlig förvaltning. Samarbetet på detta område kan inbegripa utbyte av synpunkter om bästa praxis i fråga om förvaltningsmetoder, tillhandahållande av tjänster, förstärkning av institutionell kapacitet samt öppenhet och insyn.

ARTIKEL 46

Katastrofhantering

1. Parterna inser nödvändigheten av att minimera konsekvenserna av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor. Parterna bekräftar sitt gemensamma åtagande att främja förebyggande och begränsande åtgärder, beredskap, insatser och återställande åtgärder för att

öka motståndskraften i samhällen och infrastruktur, och att samarbeta, beroende på vad som är lämpligt, på bilateral och multilateral nivå för framsteg mot dessa mål.

2. Samarbetet kan ske i form av bland annat följande:

- a) Utbyte av bästa praxis inom katastrofhantering.
- b) Kapacitetsuppbyggnad.
- c) Informationsutbyte.
- d) Främjande av informationskampanjer för allmänheten och allmän utbildning.

3. Det samarbete som avses i punkt 2 kan omfatta utbyte av information om katastrofhjälp och nödhjälp med beaktande av det arbete som utförs av både EU:s centrum för samordning av katastrofberedskap och Aseans samordningscentrum för humanitärt bistånd vid katastrofhantering.

AVDELNING VIII

SAMARBETSFORMER

ARTIKEL 47

Resurser för samarbete

I syfte att uppnå de samarbetsmål som fastställs i detta avtal ska parterna ställa nödvändiga resurser till förfogande för samarbetet på de områden som omfattas av detta avtal, bland annat finansiella medel, i den utsträckning som deras respektive resurser och bestämmelser tillåter detta. Beroende på vad som är lämpligt kan samarbetet inbegripa kapacitetsuppbyggnad, tekniska samarbetsinitiativ, expertutbyte, utförande av studier och annan verksamhet som parterna kommer överens om.

ARTIKEL 48

Finansiellt stöd och ekonomiska intressen

1. Parterna ska genomföra eventuellt finansiellt stöd från EU inom ramen för detta avtal i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning och de ska samarbeta för att skydda sina ekonomiska intressen.

2. Parterna ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som skadar deras ekonomiska intressen i enlighet med sina respektive lagar och andra författningar. Dessa åtgärder ska inbegripa utbyte av information och ömsesidigt administrativt bistånd. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning och de behöriga myndigheterna i Malaysia får komma överens om ytterligare samarbete på området bedrägeribekämpning.

ARTIKEL 49

Immateriella rättigheter som härrör från samarbetsarrangemang

Immateriella rättigheter som härrör från samarbetsarrangemang inom ramen för detta avtal ska skyddas och efterlevnaden kontrolleras i enlighet med parternas lagar och andra författningar och i enlighet med de internationella avtal i vilka båda är parter. Denna artikel ska inte påverka specifika bestämmelser inom ramen för befintliga och framtida enskilda samarbetsarrangemang.

AVDELNING IX

INSTITUTIONELL RAM

ARTIKEL 50

Gemensam kommitté

1. Parterna ska inrätta en gemensam kommitté som ska bestå av företrädare för parterna på lämplig högre tjänstemannanivå och som ska ha följande uppgifter:

a) Se till att detta avtal fungerar väl och tillämpas på ett korrekt sätt.

b) Fastställa prioriteringar med hänsyn till målen för detta avtal.

c) Utfärda rekommendationer för hur målen för detta avtal ska uppnås.

d) I förekommande fall avgöra tvister eller meningsskiljaktigheter som uppstår i samband med tolkningen, genomförandet eller tillämpningen av detta avtal i enlighet med artikel 53.

e) Granska all information som läggs fram av endera parten angående underlåtenhet att fullgöra skyldigheterna inom ramen för detta avtal, och samråda med den andra parten i syfte att finna en för parterna ömsesidigt godtagbar lösning i godo, i enlighet med artikel 53.

f) Övervaka genomförandet av sådana särskilda avtal som avses i artikel 52.2.

2. Gemensamma kommittén ska normalt sammanträda minst vartannat år, växelvis i Malaysia och Bryssel, på en dag som ska fastställas i samförstånd. Extrainsatta sammanträden i gemensamma kommittén får också sammankallas i samförstånd mellan parterna. Ordförandeskapet i gemensamma kommittén ska innehas växelvis av de båda parterna. Dagordningen för sammanträden i gemensamma kommittén ska fastställas i samförstånd mellan parterna.

3. Gemensamma kommittén får upprätta specialiserade arbetsgrupper som ska bistå den i dess arbete. Dessa arbetsgrupper ska vid varje sammanträde lämna en detaljerad rapport om sin verksamhet till gemensamma kommittén.

4. Gemensamma kommittén ska anta sin egen arbetsordning.

AVDELNING X

SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 51

Utlämnande av information

1. Ingenting i detta avtal ska tolkas som att någon av parterna måste tillhandahålla information vars röjande den anser att skulle strida mot dess väsentliga säkerhetsintressen.

2. Parterna ska för informationsutbyte inom ramen för detta avtal, ge lämpligt skydd i överensstämmelse med allmänintresset för tillgång till information och i enlighet med sina respektive lagar och andra författningar.

ARTIKEL 52

Andra avtal

1. Detta avtal ska inte påverka tillämpningen eller genomförandet av åtaganden som respektive part gör gentemot tredjeländer och internationella organisationer.

2. Parterna får komplettera detta avtal genom att ingå särskilda avtal på de samarbetsområden som omfattas av detta avtal. Sådana särskilda avtal ska utgöra en integrerad del av de samlade bilaterala förbindelser som regleras av det här avtalet och en del av en gemensam institutionell ram.

ARTIKEL 53

Fullgörande av skyldigheter

1. Eventuella tvister eller meningsskiljaktigheter mellan parterna i fråga om avtalets tolkning, genomförande eller tillämpning ska göras upp i godo genom samråd eller förhandlingar i gemensamma kommittén, utan hänskjutande till en tredje part eller inter-nationell domstol.

2. Om endera parten anser att den andra parten har underlåtit att fullgöra någon av skyldigheterna enligt detta avtal, ska den anmäla detta till den andra parten. Parterna ska samråda i syfte att nå en ömsesidigt godtagbar lösning. Sådana samråd ska äga rum under överinseende av gemensamma kommittén. Om gemensamma kommittén inte kan nå en ömsesidigt godtagbar lösning, får den anmälade parten vidta lämpliga åtgärder. I denna punkt avses med *lämpliga åtgärder* alla åtgärder som rekommenderas av gemensamma kommittén eller tillfälligt upphävande, helt eller delvis, av detta avtal.

3. Om endera parten anser att den andra parten har underlåtit att fullgöra någon av de skyldigheter som anges som väsentliga delar i artiklarna 1.1 och 7.1, ska den genast anmäla detta och de åtgärder som den avser att vidta till den andra parten. Den anmälade parten ska underrätta gemensamma kommittén om behovet av att hålla brådskaande samråd i frågan. Om gemensamma kommittén inte kan nå en ömsesidigt godtagbar lösning inom 15 dagar från samrådets början och inom högst 30 dagar från dagen för anmälan, får den anmälade parten vidta lämpliga åtgärder. I denna punkt avses med *lämpliga åtgärder* alla åtgärder som rekommenderas av gemensamma kommittén eller tillfälligt upphävande, helt eller delvis, av detta avtal eller särskilda avtal som avses i artikel 52.2.

4. En eventuell lämplig åtgärd som vidtas i enlighet med denna artikel ska stå i proportion till underlåtenheten att fullgöra en skyldighet enligt detta avtal och får inte påverka fullföljandet av andra skyldigheter enligt detta avtal som inte påverkas av situationen. Vid valet av lämpliga åtgärder ska sådana åtgärder prioriteras som i så liten utsträckning som möjligt stör tillämpningen av detta avtal eller särskilda avtal som avses i artikel 52.2.

ARTIKEL 54

Underlättande

I syfte att underlätta samarbetet inom ramen för detta avtal ska parterna, i överensstämmelse med sina respektive lagar och andra författningar, bevilja tjänstemän och experter som deltar i genomförandet av samarbetet de hjälpmedel som de behöver för att utföra sina uppgifter.

ARTIKEL 55

Territoriell tillämpning

Detta avtal ska tillämpas, å ena sidan, på de territorier där fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillämpas och i enlighet med de villkor som fastställs i de fördragen, och, å andra sidan, på Malaysias territorium.

ARTIKEL 56

Definition av parterna

I detta avtal avses med *parterna* EU eller dess medlemsstater, eller EU och dess medlemsstater, i enlighet med deras respektive behörigheter, å ena sidan, och Malaysias regering, å andra sidan.

ARTIKEL 57

Framtida utveckling och ändringar

1. Endera parten får skriftligen lägga fram förslag om utvidgning av samarbetets omfattning eller om ändring av någon bestämmelse i detta avtal.

2. Alla förslag om utvidgning av samarbetets omfattning ska ta hänsyn till de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen och genomförandet av detta avtal eller av särskilda avtal som avses i artikel 52.2.

3. En utvidgning av samarbetets omfattning eller ändringar av detta avtal ska göras genom gemensam skriftlig överenskommelse, genom tilläggsavtal eller tilläggsprotokoll eller genom lämpliga instrument enligt överenskommelse mellan parterna.

4. Sådana tilläggsavtal, tilläggsprotokoll eller lämpliga instrument träder i kraft vid en tidpunkt som parterna kommer överens om, och ska utgöra en integrerad del av detta avtal.

ARTIKEL 58

Ikraftträdande och giltighetstid

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månad som följer på den dag då den senare parten till den andra parten har anmält att de rättsliga förfaranden som är nödvändiga för detta ändamål har slutförts.

2. Detta avtal är giltigt i fem år. Det ska automatiskt förlängas med perioder om ytterligare ett år, såvida inte någon av parterna skriftligen, sex månader innan den berörda ettårsperioden har löpt ut, till den andra parten anmäler att den inte har för avsikt att för-länga avtalet.

3. Detta avtal får sägas upp av endera parten genom skriftlig underrättelse till den andra parten. Uppsägningen ska träda i kraft sex månader efter det att den andra parten har tagit emot anmälan.

ARTIKEL 59

Anmälan

Anmälningar enligt artikel 58 ska göras till Europeiska unionens råds generalsekretariat respektive Malaysias utrikesministerium.

ARTIKEL 60

Giltiga texter

Detta avtal är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, neder-ländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och malajiska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

I händelse av meningsskiljaktigheter när det gäller tolkningen av detta avtal ska parterna hänskjuta ärendet till gemensamma kommittén.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i ... [ort] den ... [månad] år tjugohundra...

FÖR EUROPEISKA UNIONEN,
FÖR KONUNGARIKET BELGIEN,
FÖR REPUBLIKEN BULGARIEN,
FÖR REPUBLIKEN TJECKIEN,
FÖR KONUNGARIKET DANMARK,
FÖR FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,
FÖR REPUBLIKEN ESTLAND,
FÖR IRLAND,
FÖR REPUBLIKEN GREKLAND,
FÖR KONUNGARIKET SPANIEN,
FÖR REPUBLIKEN FRANKRIKE,
FÖR REPUBLIKEN KROATIEN,
FÖR REPUBLIKEN ITALIEN,
FÖR REPUBLIKEN CYPERN,
FÖR REPUBLIKEN LETTLAND,
FÖR REPUBLIKEN LITAUEN,
FÖR STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,
FÖR UNGERN,
FÖR REPUBLIKEN MALTA,
FÖR KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,
FÖR REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,
FÖR REPUBLIKEN POLEN,

FÖR REPUBLIKEN PORTUGAL,
FÖR RUMÄNIEN,
FÖR REPUBLIKEN SLOVENIEN,
FÖR REPUBLIKEN SLOVAKIEN,
FÖR REPUBLIKEN FINLAND,
FÖR KONUNGARIKET SVERIGE,
FÖR MALAYSIAS REGERING